

เอกสารประกอบการคัดเลือกแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (BEST PRACTICE)

การต่อยอดพัฒนานวัตกรรมทางการบริหารจัดการศึกษา การเรียนรู้ การนิเทศติดตามและประเมินผลของสถานศึกษา
โครงการ INNOVATION FOR THAI EDUCATION (IFTE)
เพื่อพัฒนาการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

นางสายฝน ไทยกรรณ
ผู้อำนวยการสถานศึกษา

นายทศรชา ปัญญารัตน์
รองผู้อำนวยการสถานศึกษา

การพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
ผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่จากชุมชนธรรมชาติ เพื่อจุดประกาย
ความคิดสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นของ
นักเรียนโรงเรียนเทศบาลประตูลี้ จังหวัดลำพูน

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่จากทุนวัฒนธรรม เพื่อจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น

องค์ประกอบที่ 1 ด้านความสำคัญของรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาของสถานศึกษา

1. ความเป็นมาและสภาพปัญหา

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เผชิญกับความท้าทายที่สำคัญในการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 ซึ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561) รวมถึง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 ที่มุ่งเน้นสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551; 2560) ได้กำหนดทิศทางการส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ อย่างไรก็ตาม โรงเรียนเทศบาลประตูลี้ได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพบริบทและศักยภาพของตนเอง พบว่ายังมีประเด็นปัญหาสำคัญที่ขัดขวางการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนตามแนวทางดังกล่าว ซึ่งสะท้อนถึงภาพรวมของความท้าทายที่มักพบในการจัดการศึกษาปัจจุบัน

สภาพปัญหาที่ปรากฏขึ้นก่อนการพัฒนานวัตกรรม สามารถสรุปได้ดังนี้ **ประการแรก** ผู้เรียนยังขาดทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเป็นผู้ประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะในการคิดวิเคราะห์เชิงธุรกิจ การวางแผน การบริหารจัดการ และการตลาด ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการสร้างอาชีพและพึ่งพาตนเองในอนาคต **ประการที่สอง** ผู้เรียนยังขาดแรงบันดาลใจและทัศนคติเชิงรุก ที่จะนำไปสู่การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การมองเห็นโอกาส และการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าในเชิงเศรษฐกิจ ส่งผลให้ความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองยังไม่เป็นไปอย่างเต็มศักยภาพ และ **ประการสุดท้าย** รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีอยู่ยังขาดกลไกที่ชัดเจนในการสนับสนุน ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง และบูรณาการองค์ความรู้จากบริบททางวัฒนธรรม ตลอดจนโอกาสทางเศรษฐกิจของชุมชนมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มประสิทธิภาพ ทั้งที่จังหวัดลำพูนมี "ทุนวัฒนธรรม" อันอุดมสมบูรณ์และเป็นเอกลักษณ์ เช่น ผ้าฝ้ายทอมือ เครื่องปั้นดินเผา และอาหารพื้นเมือง ซึ่งมีศักยภาพในการเป็นแหล่งเรียนรู้และสร้างมูลค่าเพิ่มมหาศาล จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น โรงเรียนเทศบาลประตูลี้จึงได้ริเริ่มพัฒนานวัตกรรมการศึกษาภายใต้ชื่อ "การพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่จากทุนวัฒนธรรม เพื่อจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองต่อหลักการและปรัชญาของการศึกษาที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน และเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่โรงเรียนและชุมชนเผชิญอยู่

แนวคิดและทฤษฎีสำคัญที่เป็นฐานรากของการพัฒนานวัตกรรมการศึกษานี้ ประกอบด้วย การพัฒนานวัตกรรมการนี้ได้บูรณาการแนวคิดจากทฤษฎีการศึกษาหลายแขนงมาประยุกต์ใช้อย่างเป็นระบบ โดยมี **ประการแรก** คือ การบูรณาการเนื้อหา (Integrated Studies) ซึ่งเป็นแนวทางที่ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้และทักษะจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างมีความหมายและสัมพันธ์กับชีวิตจริง (Beane, 1997) แนวคิดนี้ถูกนำมาใช้โดยมีแก่นหลักคือการใช้ทุนวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นฐานในการสร้างสรรค์และพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการ **ประการที่สอง** การจัดการเรียนรู้ได้ยึดหลัก Active Learning อย่างเคร่งครัด ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติจริงผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การสำรวจ การออกแบบ และการประดิษฐ์ อันเป็นการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์

การแก้ปัญหา และการสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Bonwell & Eison, 1991) **ประการที่สาม** นวัตกรรมนี้ให้ความสำคัญกับการปลูกฝัง Creative Thinking (การคิดสร้างสรรค์) โดยออกแบบกระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถคิดนอกกรอบ สร้างสรรค์แนวคิดใหม่ๆ และนำทฤษฎีวัฒนธรรมมาประยุกต์ใช้ในรูปแบบที่แตกต่าง และมีมูลค่าเพิ่ม (Amabile, 1996) และ**ประการสุดท้าย** หัวใจสำคัญของนวัตกรรมคือการมุ่งเน้นที่การเป็นผู้ประกอบการน้อย (Young Entrepreneurship) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า การปลูกฝังจิตวิญญาณและทักษะการเป็นผู้ประกอบการตั้งแต่เยาว์วัยจะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการแก้ปัญหา การคิดเชิงธุรกิจ และการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2566) โดยมี โมเดล LOCAL-PRENEUR เป็นกรอบแนวคิดหลักของโครงการ โมเดลนี้มุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรท้องถิ่น การสร้างโอกาส การมีส่วนร่วมของชุมชน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ และการส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น การพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่จากทฤษฎีวัฒนธรรม เพื่อจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น มุ่งเน้นเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อผลิตผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ และความภาคภูมิใจในรากเหง้าทางวัฒนธรรมของตนเอง พร้อมก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่ที่สามารถสร้างสรรค์และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน และเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนต่อไป

2. แนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนา

การพัฒนานวัตกรรมการศึกษาภายใต้ชื่อ การพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่จากทฤษฎีวัฒนธรรม เพื่อจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นของโรงเรียนเทศบาลประตูลี้ ได้ถูกวางแผนและดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อแก้ไขปัญหาที่ระบุไว้ในองค์ประกอบที่ 1 และขับเคลื่อนเป้าหมายเชิงคุณภาพที่ชัดเจน แนวทางดังกล่าวให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ตอบสนองต่อบริบทและศักยภาพของสถานศึกษา

2.1 การมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้เกี่ยวข้อง

ความสำเร็จของนวัตกรรมการศึกษาขึ้นอยู่กับ การสร้างความร่วมมือและการมีส่วนร่วมที่เข้มแข็งจากบุคลากรและผู้เกี่ยวข้องทุกระดับ โรงเรียนเทศบาลประตูลี้ได้ตระหนักถึงหลักการนี้และได้ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างรอบด้าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมที่ส่งเสริมความรู้สึกเป็นเจ้าของและความมุ่งมั่นในการขับเคลื่อนโครงการ (Fullan, 2016)

2.2.1 **บุคลากรภายในสถานศึกษา** ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาทุกคนมีบทบาทสำคัญในการร่วมคิด วิเคราะห์ และออกแบบหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้โมเดล LOCAL-PRENEUR ถูกบูรณาการเข้ากับทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการประชุมเชิงปฏิบัติการ การระดมสมอง และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครู เพื่อให้เกิดความเข้าใจแนวคิดร่วมกันและสามารถนำไปปรับใช้ในวิชาของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การประเมินผลระหว่างดำเนินการและการนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ยังเป็นผลมาจากการมีส่วนร่วมในการสะท้อนผลการปฏิบัติงานของบุคลากรเอง

2.2.2 **ผู้เรียน** ผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนานวัตกรรมการออกแบบหลักสูตรเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและการเรียนรู้แบบ Active Learning ซึ่งหมายถึงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น มีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรมลงมือปฏิบัติ และสะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเองการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงและได้รับการส่งเสริมให้คิดอย่างสร้างสรรค์นั้น เป็นผลจากการจัดการเรียนรู้ที่เปิดกว้างและให้พื้นที่แก่ผู้เรียนอย่างแท้จริง

2.2.3 **ผู้ปกครองและชุมชน** โครงการนี้ให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำ "ทุนวัฒนธรรม" ของท้องถิ่นมาใช้เป็นฐานในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผู้ปกครองและปราชญ์ชุมชนได้รับการเชิญชวนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความรู้ ภูมิปัญญา และเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรและกิจกรรม เช่น การถ่ายทอดตำนานผ้าตาลาย การมีส่วนร่วมนี้ไม่เพียงช่วยให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์และสอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นมากขึ้น แต่ยังเป็น การสร้างความรู้สึกรักเป็นเจ้าของและความร่วมมือจากชุมชนอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชนในฐานะหุ้นส่วนทางการศึกษา (Epstein, 2018)

2.2.4 **ภาคีเครือข่ายภายนอก** การระดมทุนจากแหล่งต่าง ๆ เช่น ภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรและงบประมาณ สะท้อนถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคีภายนอก ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนโครงการนวัตกรรมการให้มัททรัพยากรและได้รับการสนับสนุนที่เพียงพอ

2.2 การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพที่ชัดเจนและเหมาะสม

การพัฒนานวัตกรรมการที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน วัดผลได้ และเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา เพื่อเป็นทิศทางในการดำเนินงานและประเมินผลความสำเร็จ โรงเรียนเทศบาลประตูลี้ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพของโครงการ "การพัฒนากระบวนการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่จากทุนวัฒนธรรม" ไว้อย่างชัดเจน โดยมุ่งเน้นทั้งในด้านกระบวนการผลิต และผลลัพธ์ที่ยั่งยืน สอดคล้องกับหลักการบริหารคุณภาพ (Deming, 1986)

เป้าหมายหลักของการพัฒนาคุณภาพในโครงการนี้ครอบคลุมประเด็นดังต่อไปนี้

2.2.1 **พัฒนาทักษะและความรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการของเยาวชน** เป้าหมายหลักคือการที่ผู้เรียนเกิดทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นต่อการเป็นผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ โดยมีพื้นฐานจากทุนวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งรวมถึงทักษะการคิดวิเคราะห์ การวางแผน การแก้ปัญหา การสร้างสรรค์ และการจัดการธุรกิจเบื้องต้น โดยจะมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อสะท้อนความสำเร็จในด้านนี้

2.2.2 **สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่มีมูลค่าเพิ่ม** โครงการมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่เป็นรูปธรรม โดยมีรากฐานมาจากทุนวัฒนธรรมของจังหวัดลำพูน และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้จริง ซึ่งเห็นได้จากกิจกรรมการพัฒนา "หลักสูตรตลาดลอยดอกไม้ในสวน" และ "หลักสูตรสร้างสรรค์ผ้าตาลาย" ในระดับอนุบาลและประถมศึกษา

2.2.3 **สร้างกระบวนการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ** เป้าหมายเชิงกระบวนการคือการพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ให้เป็นระบบ มีความยืดหยุ่น สามารถบูรณาการเนื้อหาและกิจกรรมที่หลากหลายเข้าด้วยกัน และส่งเสริมการเรียนรู้แบบ Active Learning ได้อย่างแท้จริง รวมถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนและภาคีภายนอกให้เกิดความยั่งยืน

2.2.4 **สร้างความยั่งยืนและขยายผลสู่ชุมชน** โครงการมีเป้าหมายระยะยาวที่จะเห็นผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน โดยการสร้างผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ที่เข้มแข็ง ซึ่งจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชน สร้างงานสร้างรายได้ และส่งเสริมการอนุรักษ์และสืบทอดทุนวัฒนธรรมของท้องถิ่นอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังมุ่งหวังที่จะให้รูปแบบนวัตกรรมนี้สามารถเป็นต้นแบบและขยายผลไปสู่สถานศึกษาหรือชุมชนอื่น ๆ ได้ในอนาคต

3. การเสนอแนวคิด ทฤษฎี ที่จะนำมาใช้ในการแก้ไขหรือพัฒนา

การแก้ไขปัญหาและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น จำเป็นต้องอาศัยฐานรากทางแนวคิดและทฤษฎีที่แข็งแกร่ง เพื่อชี้นำการออกแบบรูปแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ นวัตกรรม "การพัฒนา รูปแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่จากทุนวัฒนธรรม เพื่อจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น" ได้บูรณาการแนวคิดและทฤษฎีสำคัญหลายประการ ดังนี้

3.1 ทฤษฎีการจัดการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตร

3.3.1 **ทฤษฎีหลักสูตรบูรณาการ (Integrated Curriculum Theory)** แนวคิดนี้เสนอว่าการเรียนรู้ที่มีความหมายและยั่งยืนจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากหลากหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกัน โดยมักใช้แก่นเรื่อง (Theme) หรือปัญหาจริงเป็นตัวเชื่อมโยง (Beane, 1997) การนำหลักสูตรบูรณาการมาใช้จะช่วยแก้ปัญหาการเรียนรู้แบบแยกส่วน ทำให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของศาสตร์ต่างๆ และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนในชีวิตจริงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำทุนวัฒนธรรมท้องถิ่นมาเป็นแก่นหลักในการบูรณาการเนื้อหา ถือเป็น การสร้างการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับบริบทของชุมชนอย่างแท้จริง

3.3.2 **แนวคิด Active Learning** เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และมีบทบาทเชิงรุกในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การอภิปราย การทดลอง การแก้ปัญหา และการนำเสนอ (Bonwell & Eison, 1991) การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning จะช่วยแก้ปัญหาการขาดแรงบันดาลใจและความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง คิดวิเคราะห์ และพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

3.3.3 **แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency-Based Curriculum Development)** แนวคิดนี้มุ่งเน้นการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจนในรูปของสมรรถนะที่ผู้เรียนต้องสามารถปฏิบัติได้จริง ไม่ใช่เพียงแค่เนื้อหาความรู้ที่ต้องจดจำ (เช่น สุวิมล ว่องวานิช, 2550) การนำแนวคิดนี้มาใช้จะช่วยให้การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพของผู้ประกอบการน้อยมีความชัดเจนและวัดผลได้มากยิ่งขึ้น โดยเน้นที่ทักษะและพฤติกรรมที่จำเป็นสำหรับการเป็นผู้ประกอบการในบริบทจริง

3.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนและทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

3.2.1 **ทฤษฎีการคิดสร้างสรรค์ (Theory of Creativity)** เป็นทักษะสำคัญในการสร้างนวัตกรรมและแก้ปัญหา โดย Amabile (1996) เสนอว่าความคิดสร้างสรรค์เกิดจากปัจจัยสามประการคือ 1) ทักษะในโดเมนนั้น ๆ 2) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ และ 3) แรงจูงใจภายใน การปลูกฝังการคิดสร้างสรรค์จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำทุนวัฒนธรรมมาตีความและประยุกต์ใช้ในรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีความโดดเด่นและมีมูลค่าเพิ่ม

3.2.2 แนวคิดการพัฒนาผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Development)

การส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในกลุ่มผู้ใหญ่ แต่สามารถเริ่มต้นได้ตั้งแต่เยาว์วัย (Young Entrepreneurship) แนวคิดนี้มุ่งเน้นการพัฒนาทัศนคติที่กล้าคิด กล้าทำ การมองเห็นโอกาส การแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีม และการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (เช่น สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2566) การบ่มเพาะทักษะเหล่านี้ตั้งแต่เด็กจะช่วยสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งให้แก่ผู้เรียนในการประกอบอาชีพและสร้างสรรค์เศรษฐกิจในอนาคต

3.3 แนวคิดการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วม

3.3.1 แนวคิดการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Management) ทฤษฎีนี้

ชี้ให้เห็นว่าการเปิดโอกาสให้บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ และดำเนินงาน จะช่วยเพิ่มความรู้สึกเป็นเจ้าของ ความผูกพัน และความมุ่งมั่นในการทำให้โครงการประสบความสำเร็จ (Fullan, 2016) การนำแนวคิดนี้มาใช้ในการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้จะส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือจากครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนนวัตกรรมให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม

3.3.2 แนวคิดความร่วมมือระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชน (School-Family-Community Partnerships) Epstein (2018) ได้เสนอรูปแบบความร่วมมือที่หลากหลายระหว่างโรงเรียน

บ้าน และชุมชน ซึ่งล้วนส่งผลเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการพัฒนาผู้เรียน การมีส่วนร่วมของประชาชน ชาวบ้าน ผู้ปกครอง และภาคีเครือข่ายในการให้ความรู้และสนับสนุนกิจกรรมของโครงการ จะช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับหลักสูตรและสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ให้กับผู้เรียน

การนำแนวคิดและทฤษฎีเหล่านี้มาเป็นกรอบในการพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่จากทุนวัฒนธรรม จะช่วยให้โรงเรียนเทศบาลประตูลี้สามารถแก้ไขปัญหาที่เผชิญอยู่ได้อย่างมีทิศทาง พัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างยั่งยืน และเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการเป็นพลเมืองและผู้ประกอบการที่สร้างสรรค์ในยุคดิจิทัล

4. ความเชื่อมโยงและความถูกต้องของแนวคิดทฤษฎีสู่การปฏิบัติ

การพัฒนานวัตกรรมการศึกษาของโรงเรียนเทศบาลประตูลี้ภายใต้ชื่อ การพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่จากทุนวัฒนธรรม เพื่อจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น ไม่ได้เป็นเพียงการรวบรวมแนวคิดเชิงทฤษฎี แต่เป็นการนำทฤษฎีเหล่านั้นมาเชื่อมโยงและแปลงไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมอย่างมีระบบ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ความถูกต้องของแนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ได้รับการยืนยันผ่านการประยุกต์ใช้ในบริบทจริงของโรงเรียน ดังนี้

4.1 การบูรณาการเนื้อหาสู่การเรียนรู้

แนวคิดหลักสูตรบูรณาการ (Integrated Curriculum) ที่เน้นการเชื่อมโยงความรู้และทักษะข้ามสาขาวิชา (Beane, 1997) ได้รับการนำมาปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมผ่านการออกแบบ โมเดล LOCAL-PRENEUR ซึ่งมีการบูรณาการเข้ากับทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ไม่ใช่การสอนแยกส่วน ตัวอย่างที่ชัดเจนคือ "หลักสูตรลดทอนดอกไม้ในสวน" และ "หลักสูตรสร้างสรรค์ผ้าตาลาย" ในระดับอนุบาลและประถมศึกษา ที่ใช้ทุนวัฒนธรรมท้องถิ่น (ดอกไม้, ผ้าตาลาย) เป็นแก่นเรื่องหลักในการเชื่อมโยงวิชาต่างๆ เช่น ศิลปะ ประวัติศาสตร์ คณิตศาสตร์ (การคำนวณลายผ้า) และวิทยาศาสตร์ (สีจากธรรมชาติ) ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบองค์รวมและเห็นความสัมพันธ์ขององค์ความรู้ในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์จริง

4.2 การส่งเสริม Active Learning ผ่านการลงมือปฏิบัติ

หลักการของ Active Learning ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและลงมือปฏิบัติจริง (Bonwell & Eison, 1991) ได้ถูกแปลงไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและทำอย่างกระตือรือร้น แทนการเรียนรู้แบบท่องจำหรือรับฟังเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนในโครงการได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่หลากหลาย อาทิ การสำรวจและวิเคราะห์ทุนวัฒนธรรมในท้องถิ่น การออกแบบบลวดลายด้วยตนเอง การประดิษฐ์ชิ้นงานต้นแบบ และการทดลองพัฒนาผลิตภัณฑ์จริง ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ตรงและช่วยพัฒนาทักษะ การแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ และการสร้างสรรค์อย่างเป็นธรรมชาติ

4.3 การบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์สู่การสร้างมูลค่า

ทฤษฎีการคิดสร้างสรรค์ ของ Amabile (1996) ที่ชี้ว่าความคิดสร้างสรรค์เกิดจากทักษะใน โดเมนนั้นๆ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ และแรงจูงใจภายใน ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนนำองค์ความรู้เกี่ยวกับทุนวัฒนธรรมมาผสมผสานกับจินตนาการ เพื่อสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่มีนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่ม ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้พรรณไม้ดอกไม้ประจำถิ่น ศึกษาลักษณะและสีธรรมชาติ และนำมา ออกแบบเป็นลายผ้าที่มีสีสันและรูปแบบหลากหลาย ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นการอนุรักษ์ แต่ยังเป็นการสร้างมูลค่าใหม่ ให้กับมรดกทางวัฒนธรรม

4.4 การปลูกฝังจิตวิญญาณผู้ประกอบการน้อย

แนวคิดการพัฒนาผู้ประกอบการตั้งแต่เยาว์วัย (Young Entrepreneurship) ซึ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการประกอบธุรกิจและการสร้างอาชีพในอนาคต (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม, 2566) ได้ถูกนำมาใช้เป็นเป้าหมายสำคัญของนวัตกรรม ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้มองเห็น โอกาสจากทุนวัฒนธรรม ฝึกการคิดเชิงธุรกิจเบื้องต้น การวางแผนงาน การจัดการทรัพยากร และการประเมินผล ซึ่งทักษะเหล่านี้ถูกปลูกฝังผ่านกระบวนการทำโครงการและพัฒนาผลิตภัณฑ์จริง ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติแบบ ผู้ประกอบการที่กล้าคิด กล้าทำ และรู้จักการสร้างมูลค่า

4.5 การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่าย

แนวคิดการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม (Fullan, 2016) และความร่วมมือระหว่างบ้าน โรงเรียน ชุมชน (Epstein, 2018) ได้ถูกนำมาใช้เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนนวัตกรรม การเปิดโอกาสให้ครู ผู้บริหาร ผู้เรียน ผู้ปกครอง และประชาชนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบ พัฒนา และประเมินหลักสูตร ทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน ความผูกพัน และความมุ่งมั่นในการทำให้โครงการประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ การสร้างเครือข่ายกับภาคีภายนอกยังช่วยสนับสนุนด้านทรัพยากรและองค์ความรู้ ทำให้การดำเนินงานมีความยั่งยืน และมีประสิทธิภาพ

โดยสรุปแล้ว ความสำเร็จของนวัตกรรมนี้อยู่ที่การเชื่อมโยงแนวคิดและทฤษฎีทางการศึกษาเข้ากับการปฏิบัติจริงในทุกมิติ ตั้งแต่การออกแบบหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ ไปจนถึงการบริหารจัดการโครงการอย่างมีส่วนร่วม ซึ่งสะท้อนถึงความถูกต้องและความเป็นไปได้ในการนำทฤษฎีมาใช้เป็นฐานในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างเป็นระบบและยั่งยืน

5. การกำหนดรูปแบบในการแก้ไขหรือพัฒนา

จากสภาพปัญหา การวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎี และแนวทางการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพที่ได้กล่าวมาข้างต้น โรงเรียนเทศบาลประตูลี้ได้กำหนดรูปแบบการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานนวัตกรรมการพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่จากทุนวัฒนธรรม เพื่อจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นการผสมผสานแนวคิดเชิงทฤษฎีเข้ากับบริบทที่เป็นจริงของสถานศึกษาและชุมชนอย่างรอบด้าน

รูปแบบการแก้ไขหรือพัฒนาหลัก (The LOCAL-PRENEUR Model) รูปแบบการพัฒนานี้มีแกนหลักคือ โมเดล LOCAL-PRENEUR ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดที่โรงเรียนเทศบาลประตูลี้ได้พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นกลไกในการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ โดยมีจุดเน้นสำคัญในการนำทุนวัฒนธรรมของท้องถิ่นมาสร้างสรรค์มูลค่า โมเดลนี้ถูกออกแบบให้เป็นวัฏจักรแห่งการเรียนรู้และการพัฒนาที่ต่อเนื่อง ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญที่เชื่อมโยงกันดังนี้

5.1 การวิเคราะห์และสำรวจทุนวัฒนธรรม (Local Cultural Capital Exploration) ขั้นตอนนี้เริ่มต้นด้วยการสำรวจและทำความเข้าใจทุนวัฒนธรรมที่มีอยู่ในท้องถิ่นจังหวัดลำพูนอย่างลึกซึ้ง ไม่ว่าจะเป็นประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญา ศิลปวัฒนธรรม อาหารพื้นเมือง หรือตำนานท้องถิ่น เช่น ตำนานผ้าตำลาย หรือพรรณไม้ดอกไม้ประจำถิ่น การสำรวจนี้ดำเนินการผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สัมผัสและเรียนรู้จากปราชญ์ชาวบ้านและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนโดยตรง ซึ่งเป็นการสร้างความเข้าใจในรากเหง้าทางวัฒนธรรมและมองเห็นศักยภาพในการนำมาสร้างสรรค์

5.2 การบูรณาการในหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (Curriculum Integration and Active Learning Design) รูปแบบนี้เน้นการบูรณาการทุนวัฒนธรรมที่ได้จากการสำรวจเข้ากับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเฉพาะเรื่อง เช่น "หลักสูตรลดทลายดอกไม้ในสวน" และ "หลักสูตรสร้างสรรค์ผ้าตำลาย" ในแต่ละระดับชั้น การจัดการเรียนรู้ถูกออกแบบให้เป็น Active Learning ที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง (Bonwell & Eison, 1991) ผ่านโครงงานและกิจกรรมที่หลากหลาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง อาทิ การออกแบบลายผ้า การประดิษฐ์ต้นแบบผลิตภัณฑ์ การทดลองสีธรรมชาติ ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงความรู้สู่ทักษะปฏิบัติอย่างเป็นระบบ

5.3 การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Fostering Creativity and Innovation) หัวใจสำคัญของรูปแบบคือการบ่มเพาะทักษะการคิดสร้างสรรค์ โดยนำทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ (Amabile, 1996) มาประยุกต์ใช้ผ่านกระบวนการที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดนอกกรอบ มองเห็นคุณค่าและโอกาสจากทุนวัฒนธรรม และนำมาพัฒนาเป็นแนวคิดผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ๆ ที่แตกต่างและมีมูลค่าเพิ่ม เช่น การนำลดทลายดอกไม้มาประยุกต์ใช้กับผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่ผ้า ซึ่งเป็นการขยายขอบเขตการสร้างสรรค์ให้กว้างขึ้นจากฐานเดิม

5.4 การบ่มเพาะทักษะผู้ประกอบการน้อย (Young Entrepreneurship Incubation) รูปแบบนี้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการตั้งแต่เยาว์วัย (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2566) โดยจัดกิจกรรมที่จำลองกระบวนการทางธุรกิจเบื้องต้น ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการวางแผนธุรกิจ การคำนวณต้นทุน การกำหนดราคา การตลาดเบื้องต้น และการนำเสนอผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีทัศนคติและทักษะที่จำเป็นในการมองหาโอกาส สร้างมูลค่า และพึ่งพาตนเองได้ในอนาคต

5.5 การสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมของชุมชน (Community Engagement and Network Building) รูปแบบนี้ให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่แข็งแกร่งระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่ายภายนอก (Epstein, 2018) ชุมชนมีส่วนร่วมในฐานะแหล่งเรียนรู้และแหล่ง ภูมิปัญญา ขณะที่ผู้ปกครองและปราชญ์ชาวบ้านเข้ามามีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้และให้การสนับสนุน กิจกรรม การมีส่วนร่วมนี้ไม่เพียงเสริมความสมบูรณ์ของหลักสูตร แต่ยังเป็นการสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อ การเรียนรู้แบบบูรณาการและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

5.6 การประเมินผลและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Continuous Evaluation and Improvement) รูปแบบที่กำหนดนี้มีได้หยุดนิ่ง แต่เป็นวัฏจักรที่มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่องในทุกขั้นตอน เพื่อนำข้อมูลและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและพัฒนาแบบให้ดีขึ้น (Deming, 1986) การเรียนรู้จาก ความสำเร็จและความท้าทายที่เกิดขึ้นจะช่วยให้โมเดล LOCAL-PRENEUR มีความแข็งแกร่งและเหมาะสมกับ บริบทที่เปลี่ยนแปลงไป

ด้วยรูปแบบที่กำหนดขึ้นนี้ โรงเรียนเทศบาลประตูลี้เชื่อมั่นว่าจะสามารถนำพานวัตกรรมการศึกษาไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ บ่มเพาะผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการน้อยที่สร้างสรรค์ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับทุนวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน

6. กรอบแนวคิดในการพัฒนา

โมเดล LOCAL-PRENEUR ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์ในการบ่มเพาะผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ โดยมีเป้าหมายหลักคือการใช้ทุนทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นเป็นฐานราก ในการสร้างสรรค์ธุรกิจที่มีความยั่งยืน โมเดลนี้ไม่เพียงแต่เน้นการถ่ายทอดความรู้เชิงธุรกิจ แต่ยังมีมุ่งเน้น การปลูกฝังความภาคภูมิใจในรากเหง้าทางวัฒนธรรม และส่งเสริมศักยภาพในการสร้างสรรค์นวัตกรรม กระบวนการพัฒนาภายใต้โมเดล LOCAL-PRENEUR นี้ ถูกออกแบบให้มีลักษณะเป็นวัฏจักรที่ซับซ้อนแต่เป็น ระบบ แบ่งออกเป็น 3 ระยะหลัก ซึ่งทำงานเชื่อมโยงกันอย่างต่อเนื่อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ระยะต้นน้ำ การวางแผนเชิงกลยุทธ์และการเตรียมความพร้อมทรัพยากร (Upstream: Strategic Planning and Resource Readiness) ในระยะแรกนี้ เป็นการวางรากฐานที่สำคัญที่สุด เพื่อให้แน่ใจว่า การพัฒนาผู้ประกอบการรุ่นเยาว์จะสอดคล้องกับศักยภาพและทิศทางของชุมชน โดยมีกระบวนการ ดังนี้

1.1 การวิเคราะห์และประเมินศักยภาพเชิงลึกของชุมชน (In-depth Community Potential Analysis)

1.1.1 การศึกษาทรัพยากรวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ดำเนินการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเชิง ลึกเกี่ยวกับทุนทางวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชน อาทิ วัตถุสืบพื้นถิ่น (เช่น พิธีพืชมรดกชาติสำหรับทำสี) ภูมิปัญญาดั้งเดิม (เช่น เทคนิคการทอผ้าดำลาย) ทักษะเฉพาะตัวของช่างฝีมือ หรือตำนานเรื่องเล่าที่มีคุณค่า เพื่อ ระบุ "สินทรัพย์" ทางวัฒนธรรมที่สามารถต่อยอดได้

1.1.2 การวิเคราะห์ศักยภาพทางการตลาดเบื้องต้น ประเมินความเป็นไปได้ในการสร้าง มูลค่าเพิ่มและช่องทางการเข้าสู่ตลาดของผลิตภัณฑ์หรือบริการที่อาจเกิดขึ้นจากทุนวัฒนธรรมนั้น ๆ โดย พิจารณาจากแนวโน้มความต้องการของผู้บริโภคและคู่แข่ง

1.2 การระบุประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงระบบ (Systematic Problem and Needs Identification)

1.2.1 การระบุปัญหาเชิงโครงสร้าง วิเคราะห์ปัญหาที่ชุมชนกำลังเผชิญอยู่ ซึ่งอาจเป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคม หรือการสืบทอดภูมิปัญญา รวมถึงช่องว่างของทักษะผู้ประกอบการในกลุ่มเยาวชน

1.2.2 การทำความเข้าใจความต้องการของตลาดและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวบรวมข้อมูลความต้องการจากกลุ่มเป้าหมาย เช่น ผู้บริโภค นักท่องเที่ยว หรือผู้ประกอบการในพื้นที่ เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจในการพัฒนาผลิตภัณฑ์

1.3 การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเชิงผลลัพธ์และคุณค่า (Outcome-Oriented and Value-Driven Goal Setting)

1.3.1 การกำหนดเป้าหมายที่วัดผลได้ (SMART Goals) กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม และสามารถวัดผลได้ ทั้งในมิติของการเพิ่มรายได้แก่ชุมชน การอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน และการสร้างงานหรืออาชีพใหม่ ๆ ให้กับเยาวชน

1.4 การออกแบบและพัฒนาารูปแบบโครงการอย่างบูรณาการ (Integrated Project Design and Development)

1.4.1 การสร้างสรรค์หลักสูตรเฉพาะทาง ออกแบบหลักสูตรเฉพาะทางที่สอดคล้องกับเป้าหมาย โดยบูรณาการองค์ความรู้จากทุนวัฒนธรรมเข้ากับหลักสูตรแกนกลาง และเน้นการเรียนรู้แบบปฏิบัติจริง เช่น หลักสูตรตลาดลอยกระทงในสวน หรือหลักสูตรสร้างสรรค์ผ้าตำลาย

1.4.2 การจัดทำแผนปฏิบัติการ วางแผนกิจกรรมและทรัพยากรที่จำเป็นอย่างละเอียด เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามลำดับขั้นตอนและมีประสิทธิภาพ

1.5 การจัดตั้งกลไกการขับเคลื่อนและเครือข่ายความร่วมมือ (Establishing Driving Mechanism and Collaborative Network)

1.5.1 การจัดตั้งคณะกรรมการเชิงสหวิทยาการ คัดเลือกและจัดตั้งคณะกรรมการที่ประกอบด้วยบุคลากรจากหลากหลายภาคส่วน ทั้งผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ภาคเอกชน และภาครัฐ เพื่อให้เกิดมุมมองที่รอบด้านและการทำงานร่วมกันอย่างมีพลัง

2. ระยะกลางน้ำ การดำเนินงานเชิงกระบวนการและสร้างสรรค์คุณค่า (Midstream: Process Implementation and Value Creation) ในระยะนี้เป็นการนำแผนที่วางไว้ในระยะต้นน้ำมาสู่การปฏิบัติจริง โดยมุ่งเน้นการบ่มเพาะทักษะ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการสร้างแบรนด์อย่างมีกลยุทธ์

2.1 การพัฒนาศักยภาพเชิงปฏิบัติการ (Practical Capacity Building)

2.1.1 การจัดอบรมเชิงลึก จัดอบรมให้ความรู้และฝึกทักษะที่จำเป็นอย่างเข้มข้น ไม่ว่าจะเป็นความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ การวางแผนการตลาด การจัดการธุรกิจเบื้องต้น การควบคุมคุณภาพ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินธุรกิจ

2.1.2 การสร้างสรรค์และพัฒนาผลิตภัณฑ์จากทุนวัฒนธรรม (Cultural-Based Product Development)

2.1.3 กระบวนการออกแบบเชิงนวัตกรรม นำทุนทางวัฒนธรรมที่ศึกษามาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีความโดดเด่นและมีคุณภาพมาตรฐาน โดยผ่านกระบวนการออกแบบที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่ตอบโจทย์ตลาดและยังคงคุณค่าทางวัฒนธรรม

2.3 การสร้างเอกลักษณ์และมูลค่าเพิ่มของแบรนด์ (Brand Identity and Value Enhancement)

2.3.1 การพัฒนากลยุทธ์การสร้างแบรนด์ กำหนดเรื่องราว อัตลักษณ์ และคุณค่าของแบรนด์ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่รู้จัก จดจำ และสร้างความผูกพันกับผู้บริโภค

2.4 การขยายช่องทางการตลาดและการกระจายสินค้า (Market Channel Expansion and Distribution)

2.4.1 การพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่าย แสวงหาและพัฒนาช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย ทั้งช่องทางออนไลน์ (เช่น E-commerce, Social Commerce) และออฟไลน์ (เช่น ร้านค้าชุมชน ตลาดนัด งานแสดงสินค้า) เพื่อเข้าถึงกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย

2.5 การเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Partnership Building)

2.5.1 การสร้างความร่วมมือกับภาคีภายนอก ขยายเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา หรือองค์กรพัฒนาเอกชนต่างๆ เพื่อรับการสนับสนุนด้านความรู้ ทุนทรัพย์ หรือช่องทางการตลาดเพิ่มเติม ซึ่งจะช่วยเสริมความแข็งแกร่งและการเติบโตของโครงการ

3. ระยะปลายน้ำ การประเมินผล การปรับปรุง และการสร้างความยั่งยืน (Downstream Evaluation, Refinement, and Sustainability) ในระยะสุดท้ายนี้ เป็นการตรวจสอบผลลัพธ์ การเรียนรู้จากประสบการณ์ และการวางแผนเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว

3.1 การประเมินผลการดำเนินงานเชิงบูรณาการ (Integrated Performance Evaluation)

3.1.1 การวัดผลตามตัวชี้วัดที่กำหนด ดำเนินการประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ โดยใช้ตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในระยะต้นน้ำ เช่น จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ รายได้ที่เกิดขึ้นกับชุมชน คุณภาพของผลิตภัณฑ์ ความพึงพอใจของผู้มีส่วนร่วม และผลกระทบเชิงบวกต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม

3.2 การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement and Refinement)

3.2.1 การวิเคราะห์ผลและข้อเสนอแนะ นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์อย่างละเอียด เพื่อระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค พร้อมรวบรวมข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วน เพื่อใช้ในการปรับปรุงแผนงานและกิจกรรมในรอบถัดไป

3.3 การขยายผลและสร้างแบบจำลองความสำเร็จ (Scaling Up and Model Replication)

3.3.1 การนำเสนอและเผยแพร่ผลสำเร็จ ขยายผลโครงการไปยังชุมชนอื่นๆ หรือกลุ่มเป้าหมายที่กว้างขึ้น โดยการนำเสนอแบบจำลองความสำเร็จของโมเดล LOCAL-PRENEUR เพื่อให้เป็นต้นแบบและแรงบันดาลใจในการพัฒนาผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในบริบทอื่น ๆ

3.4 การสร้างระบบการจัดการเพื่อความยั่งยืน (Establishing Sustainable Management System)

3.4.1 การพัฒนากลไกการดำเนินงานที่เป็นอิสระ วางแผนและพัฒนาระบบการจัดการที่ยั่งยืน เพื่อให้โครงการสามารถดำเนินต่อไปได้ด้วยตนเองในระยะยาว ลดการพึ่งพิงการสนับสนุนจากภายนอก และสามารถสร้างรายได้กลับมาหล่อเลี้ยงโครงการได้อย่างต่อเนื่อง

7. ประโยชน์/ความสำคัญ

โมเดล LOCAL-PRENEUR ที่โรงเรียนเทศบาลประตูลี้พัฒนาขึ้นนี้ มีความสำคัญและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างกว้างขวางต่อผู้เกี่ยวข้องในหลากหลายระดับ ตั้งแต่ผู้เรียนในฐานะผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ ชุมชน สังคม ไปจนถึงระดับประเทศชาติ ซึ่งสะท้อนถึงศักยภาพของนวัตกรรมในการสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกอย่างยั่งยืน

7.1 ประโยชน์ต่อผู้ประกอบการรุ่นเยาว์

7.1.1 **จุดประกายแรงบันดาลใจและความคิดสร้างสรรค์** ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้เห็นคุณค่าของทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่น และนำมาเป็นแหล่งสร้างสรรค์ไอเดียธุรกิจใหม่ๆ ซึ่งช่วยจุดประกายความกระตือรือร้นและทัศนคติเชิงรุกในการเรียนรู้และลงมือทำ

7.1.2 **พัฒนาทักษะที่จำเป็นรอบด้าน** ผู้เรียนจะได้รับการบ่มเพาะทักษะที่สำคัญสำหรับการเป็นผู้ประกอบการ อาทิ ทักษะการวางแผนธุรกิจ การตลาดเบื้องต้น การจัดการการเงิน การสร้างแบรนด์ การแก้ปัญหา และการทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นสมรรถนะสำคัญสำหรับโลกอนาคต

7.1.3 **สร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งสนับสนุน** โมเดลนี้ช่วยเชื่อมโยงผู้ประกอบการรุ่นเยาว์กับแหล่งความรู้จากปราชญ์ชุมชน แหล่งเงินทุนสนับสนุนเบื้องต้น และช่องทางการตลาดต่างๆ ซึ่งทำให้พวกเขาสามารถเริ่มต้นและดำเนินธุรกิจขนาดเล็กได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นใจ

7.2 ประโยชน์ต่อชุมชน

การพัฒนาวัตกรรมการนี้ส่งผลดีโดยตรงต่อชุมชนท้องถิ่นในหลายมิติ ดังนี้

7.2.1 **สร้างงานและเพิ่มรายได้** การที่ผู้ประกอบการรุ่นเยาว์สามารถสร้างสรรค์และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้จริง ก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจในชุมชน ซึ่งนำไปสู่การสร้างงานและกระจายรายได้ให้กับคนในท้องถิ่น

7.2.2 **อนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรม** การนำทุนทางวัฒนธรรมมาเป็นฐานในการพัฒนาธุรกิจ เป็นการส่งเสริมให้ภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์ ไม่ให้เลือนหายไปตามกาลเวลา และยังเป็น การสืบทอดองค์ความรู้ให้แก่คนรุ่นใหม่ผ่านการปฏิบัติจริง

7.2.3 **เสริมสร้างความเข้มแข็งและความภาคภูมิใจ** การที่เยาวชนประสบความสำเร็จในการสร้างมูลค่าจากวัฒนธรรมของตนเอง จะช่วยสร้างความภาคภูมิใจและความรู้สึกเป็นเจ้าของให้กับคนในชุมชน กระตุ้นให้เกิดความร่วมมือและยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนโดยรวม

7.3 ประโยชน์ต่อสังคม

ในภาพรวมที่กว้างขึ้น โมเดล LOCAL-PRENEUR ยังมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมให้ก้าวหน้า

7.3.1 **ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์** โมเดลนี้เป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ โดยเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และมรดกทางวัฒนธรรมมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับชาติ

7.3.2 **สร้างความหลากหลายทางวัฒนธรรม** การสนับสนุนผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ที่นำเสนอผลิตภัณฑ์อันเป็นเอกลักษณ์จากวัฒนธรรมที่หลากหลาย ช่วยส่งเสริมให้เกิดการรับรู้และชื่นชมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมของประเทศ

7.4 ประโยชน์ต่อประเทศชาติ

ในระดับมหภาค โมเดลนี้มีส่วนช่วยในการพัฒนาประเทศชาติ ดังนี้

7.4.1 **กระตุ้นเศรษฐกิจฐานราก** การสร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่จากท้องถิ่น จะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับรากหญ้าให้มีความเข้มแข็งและมีการหมุนเวียนของเงินทุนภายในประเทศ

7.4.2 **เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน** การบ่มเพาะเยาวชนที่มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ และสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมจากทุนทางวัฒนธรรมได้ จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีโลก

7.4.3 **พัฒนาทุนมนุษย์ของชาติ** การลงทุนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะรอบด้าน ทั้งด้านวิชาการ ทักษะชีวิต และทักษะอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นผู้ประกอบการ จะเป็นการพัฒนาทุนมนุษย์ที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

กล่าวโดยสรุป โมเดล LOCAL-PRENEUR จึงมีใช้เพียงแค่รูปแบบการจัดการเรียนรู้ แต่เป็นนวัตกรรมเชิงยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างสรรค์อนาคตของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ พร้อมทั้งขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของชุมชนและประเทศชาติให้ก้าวหน้าอย่างมั่นคง

องค์ประกอบที่ 2 ด้านกระบวนการพัฒนารูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาของสถานศึกษา

1. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนานวัตกรรมการพัฒนา "การพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่จากทุนวัฒนธรรม เพื่อจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น" ของโรงเรียนเทศบาลประตูลี้ ได้รับการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างชัดเจน เพื่อตอบสนองต่อสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนและชุมชน โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการปฏิบัติและสามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสะท้อนถึงการเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน และวัตถุประสงค์หลักของโมเดล LOCAL-PRENEUR มีดังนี้

วัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน	รายละเอียดของวัตถุประสงค์
1. เพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ให้แก่ผู้เรียน	สอดคล้องกับสภาพปัญหาการขาดทักษะพื้นฐานของผู้ประกอบการ โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะที่จำเป็น เช่น การคิดวิเคราะห์เชิงธุรกิจ การวางแผน การบริหารจัดการเบื้องต้น การตลาด และการสร้างสรรค์นวัตกรรมจากทุนวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของผู้เรียนในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและอาชีพ
2. เพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาผลิตภัณฑ์/บริการจากทุนวัฒนธรรมท้องถิ่นให้มีมูลค่าเพิ่ม	ตอบสนองต่อความต้องการในการนำทุนวัฒนธรรมที่อุดมสมบูรณ์ของลำพูนมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถแปลงภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ท้องถิ่นให้เป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีคุณภาพและตอบโจทย์ตลาด ซึ่งเป็นการเพิ่ม

วัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน	รายละเอียดของวัตถุประสงค์
	ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรและสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ
3. เพื่อพัฒนากระบวนการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและส่งเสริมการมีส่วนร่วม	แก้ไขปัญหาการขาดรูปแบบการสนับสนุนที่เป็นรูปธรรม โดยมุ่งเน้นการสร้างระบบการบริหารจัดการหลักสูตรที่ยืดหยุ่น การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่ส่งเสริมการลงมือปฏิบัติจริง และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งจากบุคลากร ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ซึ่งเป็นการยกระดับประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการศึกษาโดยรวม
4. เพื่อสร้างความยั่งยืนและขยายผลลัพธ์ของนวัตกรรมสู่ชุมชนและสถานศึกษาอื่น	การมองการณ์ไกลถึงผลกระทบระยะยาว โดยมุ่งหวังให้เกิดการส่งต่อองค์ความรู้และประสบการณ์ สร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่ที่เข้มแข็ง ซึ่งจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชนและเป็นต้นแบบของการพัฒนาที่ยั่งยืนในวงกว้าง

1.2 เป้าหมายการพัฒนา (เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ)

เพื่อให้วัตถุประสงค์ข้างต้นบรรลุผลสำเร็จ โรงเรียนได้กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและสามารถวัดผลได้ดังนี้

เป้าหมายเชิงปริมาณ	
ผู้เรียน	ผู้เรียนร้อยละ 80 มีผลการประเมินทักษะการเป็นผู้ประกอบการตามเกณฑ์ที่กำหนด (เช่น ความสามารถในการวางแผนธุรกิจ, การออกแบบผลิตภัณฑ์, การนำเสนอ)
ผลิตภัณฑ์/บริการ	มีการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์หรือบริการจากทุนวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างน้อย 3-5 ชิ้น/กลุ่มต่อปีการศึกษา โดยมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด
รายได้	ผลิตภัณฑ์ที่สร้างสรรค์โดยผู้เรียนสามารถสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มผู้เรียนหรือชุมชน
ผู้เข้าร่วม	บุคลากร ครู และผู้เกี่ยวข้อง (ผู้ปกครอง/ปราชญ์ชุมชน) ร้อยละ 90 มีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
เป้าหมายเชิงคุณภาพ	
ทัศนคติและแรงบันดาลใจ	ผู้เรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเป็นผู้ประกอบการ มีแรงบันดาลใจในการนำทุนวัฒนธรรมมาสร้างสรรค์ และมีความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ท้องถิ่น
กระบวนการเรียนรู้	หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้มีความน่าสนใจ ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ การลงมือปฏิบัติจริง และสามารถเชื่อมโยงความรู้สู่การสร้างมูลค่าได้
ความร่วมมือ	เกิดเครือข่ายความร่วมมือที่แข็งแกร่งและยั่งยืนระหว่างโรงเรียน ชุมชน และภาคีภายนอก ในการสนับสนุนการพัฒนาผู้ประกอบการรุ่นใหม่
ผลกระทบต่อชุมชน	ชุมชนได้รับการกระตุ้นทางเศรษฐกิจ มีการอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง และรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของในโครงการ

2. หลักการ ทฤษฎี และแนวคิดในการพัฒนา

การพัฒนานวัตกรรมการศึกษาเรื่อง "แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลประตูลี้ จังหวัดลำพูน" ได้รับการวางรากฐานอย่างมั่นคงบนหลักการทางวิชาการ ทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับ และแนวคิดที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มั่นใจว่าแนวทางที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และนำไปสู่ประโยชน์สูงสุด ต่อการยกระดับทักษะการอ่านของนักเรียนอย่างแท้จริง

2.1 การศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในระยะเริ่มต้นของการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา โรงเรียนได้ดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูลอย่าง พิถีพิถันจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นเอกสารวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ บทความวิจัยในวารสาร ระดับชาติและนานาชาติ รวมถึงหลักการสำคัญและนโยบายทางการศึกษาของประเทศ เพื่อทำความเข้าใจบริบท และทฤษฎีที่สนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนในยุคสมัยใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบ่มเพาะ ผู้เรียนให้มีทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 มีเอกสาร หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

การศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	
การพัฒนาหลักสูตร	มีการศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับกรอบการศึกษาของประเทศอย่างละเอียด ได้แก่ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551; 2560) และ มาตรฐาน การศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561) เพื่อให้แน่ใจว่านวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับนโยบายและทิศทางการศึกษา ของชาติอย่างสมบูรณ์ นอกจากนี้ ยังได้เจาะลึกไปที่ ทฤษฎีหลักสูตรบูรณาการ (Integrated Curriculum Theory) (Beane, 1997) ซึ่งเป็นแนวคิดสำคัญที่เน้น การเชื่อมโยงความรู้และทักษะจากหลากหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกัน แทนการ เรียนรู้แบบแยกส่วน เพื่อสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งและนำไปสู่การประยุกต์ใช้ใ นการนำทฤษฎีวัฒนธรรมมาผสมผสานเข้ากับเนื้อหาการเรียนรู้ในทุกมิติ
จิตวิทยาการเรียนรู้	ศึกษาทฤษฎีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และสอดคล้องกับ ธรรมชาติของผู้เรียน โดยเฉพาะแนวคิด การเรียนรู้แบบ Active Learning (Bonwell & Eison, 1991) ซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมเชิงรุก การลงมือปฏิบัติจริง และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เพื่อแก้ไขปัญหาความเฉื่อยชาในการเรียนรู้ และการขาดทักษะปฏิบัติ นอกจากนี้ ยังได้ศึกษา ทฤษฎีการคิดสร้างสรรค์ (Theory of Creativity) (Amabile, 1996) ซึ่งเป็นรากฐานในการบ่มเพาะให้ ผู้เรียนสามารถคิดนอกกรอบ มองเห็นโอกาส และนำภูมิปัญญาเดิมมาสร้างสรรค์ สิ่งใหม่ให้เกิดมูลค่า การศึกษาครอบคลุมถึงแนวคิดเกี่ยวกับการบ่มเพาะ ทักษะ ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) เช่น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ การ แก้ปัญหาที่ซับซ้อน การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และการทำงานร่วมกัน ซึ่ง เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ประกอบการยุคใหม่ในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่าง รวดเร็ว

การศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	
การพัฒนาผู้ประกอบการ	มีการศึกษาแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับ การเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) ทั้งในระดับทฤษฎีและแนวปฏิบัติ เพื่อทำความเข้าใจถึงคุณลักษณะ ทักษะคตติ และทักษะสำคัญของผู้ประกอบการ รวมถึงเจาะลึกไปในด้าน การพัฒนาผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ (Young Entrepreneurship) (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2566) ซึ่งเป็นการทำความเข้าใจถึงกระบวนการบ่มเพาะและปัจจัยความสำเร็จของการสร้างผู้ประกอบการตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อให้การออกแบบกิจกรรมสอดคล้องกับพัฒนาการและศักยภาพของนักเรียน
การบริหารจัดการศึกษา	พิจารณาหลักการบริหารจัดการที่ส่งเสริมการขับเคลื่อนนวัตกรรมและสร้างความร่วมมือที่ยั่งยืน ได้แก่ หลักการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Management) (Fullan, 2016) ที่เน้นการเปิดโอกาสให้บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้ามามีบทบาทในการวางแผน ตัดสินใจ และดำเนินงาน เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมเป็นเจ้าของและความมุ่งมั่นในการขับเคลื่อน และ แนวคิดความร่วมมือระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชน (School-Family-Community Partnerships) (Epstein, 2018) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างเครือข่ายสนับสนุนที่แข็งแกร่ง และดึงศักยภาพของปราชญ์ชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และถ่ายทอดประสบการณ์จริง

2.2 การสังเคราะห์หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่นำมาใช้ในการแก้ไขปัญหา

หลังจากศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องอย่างครอบคลุมแล้ว คณะทำงานได้ดำเนินการสังเคราะห์และคัดเลือกหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่มีความเหมาะสมและสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ไขสภาพปัญหาที่ระบุไว้ในองค์ประกอบที่ 1 ได้อย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพ กระบวนการสังเคราะห์นี้ดำเนินการผ่านการประชุมเชิงปฏิบัติการ การอภิปรายกลุ่ม และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากปัจจัยสำคัญ ดังนี้

การสังเคราะห์หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่นำมาใช้ในการแก้ไขปัญหา	
ความสอดคล้องกับปัญหา	ทฤษฎีที่เลือกจะต้องมีศักยภาพในการตอบโจทย์ปัญหาที่แท้จริงของโรงเรียนและชุมชน ไม่ว่าจะเป็นการแก้ไขปัญหาการขาดทักษะผู้ประกอบการในกลุ่มเยาวชน การขาดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ และการขาดรูปแบบการสนับสนุนที่เป็นรูปธรรมในการนำทุนวัฒนธรรมมาสร้างมูลค่า
ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ	ทฤษฎีที่เลือกต้องสามารถนำมาแปลงเป็นกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ศักยภาพของผู้เรียน ข้อจำกัดด้านทรัพยากร และวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้จริง โดยไม่เป็นนามธรรมหรือยากแก่การนำไปปรับใช้

การสังเคราะห์หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่นำมาใช้ในการแก้ไขปัญหา	
ศักยภาพในการสร้างผลลัพธ์	ทฤษฎีที่นำมาใช้ต้องมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยพิจารณาจากผลการวิจัยและกรณีศึกษาความสำเร็จที่ผ่านมา

2.3 การนำเสนอหลักการ ทฤษฎี แนวคิดที่สอดคล้องกับรูปแบบในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่ได้รับการสังเคราะห์อย่างรอบคอบ ได้ถูกนำมาจัดวางเป็นกรอบแนวคิดที่สนับสนุนการทำงานของโมเดล LOCAL-PRENEUR อย่างเป็นระบบและบูรณาการในทุกมิติของการพัฒนา

หลักการ ทฤษฎี แนวคิดที่สอดคล้องกับรูปแบบในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ	
ทฤษฎีหลักสูตรบูรณาการ (Integrated Curriculum)	การออกแบบหลักสูตรให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เกี่ยวกับทุนวัฒนธรรมท้องถิ่น (เช่น ผ้าตำลาย พรรณไม้ดอกไม้ประจำถิ่น) เข้ากับกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ได้อย่างมีความหมายและเป็นองค์รวม เช่น การนำลวดลายผ้าตำลายมาบูรณาการกับการเรียนรู้ด้านคณิตศาสตร์ (การคำนวณสัดส่วน) ศิลปะ (การออกแบบ) และประวัติศาสตร์ (ความเป็นมาของลายผ้า) ซึ่งทำให้การเรียนรู้มีชีวิตชีวาและสอดคล้องกับบริบทจริง
แนวคิด Active Learning	หัวใจสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภายในโมเดล โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติจริง (Bonwell & Eison, 1991) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย อาทิ การสำรวจและสัมภาษณ์ประชาชนชาวบ้าน การทดลองย้อมสีธรรมชาติ การออกแบบผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การฝึกประดิษฐ์ชิ้นงาน และการนำเสนอผลงาน ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่กระตุ้นให้เกิดการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา
ทฤษฎีการคิดสร้างสรรค์ (Theory of Creativity)	ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถคิดนอกกรอบ มองเห็นคุณค่าใหม่ ๆ จากสิ่งเดิม และนำทุนวัฒนธรรมมาประยุกต์ใช้ในรูปแบบนวัตกรรม เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีมูลค่าเพิ่มและมีความโดดเด่นในตลาด เช่น การนำลวดลายดอกไม้ท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย ไม่จำกัดเฉพาะผ้า แต่รวมถึงของใช้ เครื่องประดับ หรือแม้กระทั่งบรรจุภัณฑ์ (Amabile, 1996)
แนวคิดการพัฒนาผู้ประกอบการน้อย (Young Entrepreneurship)	เป้าหมายหลักของการพัฒนา โดยมุ่งเน้นการบ่มเพาะทักษะและทัศนคติที่จำเป็นสำหรับการเป็นผู้ประกอบการตั้งแต่วัยเยาว์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้พื้นฐานการทำธุรกิจ เช่น การมองหาโอกาส การวางแผนธุรกิจเบื้องต้น การคำนวณต้นทุน กำไร และการบริหารจัดการเงินอย่างง่าย ๆ ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2566)
แนวคิดการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Management) และ	กลไกการขับเคลื่อนที่แข็งแกร่งและยั่งยืน โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากร ผู้เรียน ผู้ปกครอง และประชาชนชุมชน ในการร่วมคิด ร่วมทำ และสนับสนุนการดำเนินงานในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การออกแบบหลักสูตร

หลักการ ทฤษฎี แนวคิดที่สอดคล้องกับรูปแบบในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ	
ความร่วมมือระหว่างบ้าน โรงเรียน ชุมชน (School-Family-Community Partnerships)	การถ่ายทอดภูมิปัญญา ไปจนถึงการสนับสนุนทรัพยากรและช่องทางการตลาด (Fullan, 2016; Epstein, 2018)

2.4 การอธิบายเนื้อหาหรือแนวทางในการพัฒนาที่ชัดเจน ครบถ้วน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

การประยุกต์ใช้หลักการและทฤษฎีข้างต้น ได้นำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาที่ชัดเจน ครบถ้วนในทุกมิติ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกแบบกระบวนการของโมเดล LOCAL-PRENEUR ใน 3 ระยะหลัก ได้แก่ ระยะต้นน้ำ (การวางแผนเชิงกลยุทธ์และการเตรียมความพร้อมทรัพยากร) ระยะกลางน้ำ (การดำเนินงานเชิงกระบวนการและสร้างสรรค์คุณค่า) และระยะปลายน้ำ (การประเมินผล การปรับปรุง และการสร้างความยั่งยืน) ซึ่งแต่ละระยะมีกิจกรรมย่อยที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นเหตุเป็นผลและเป็นวัฏจักรต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาจากผู้เรียนรู้สู่การเป็นผู้สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ และก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ได้อย่างมีขั้นตอนและมีคุณภาพ

2.5 การระบุหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่มีความเป็นไปได้ในการพัฒนารูปแบบหรือแนวทางให้สัมฤทธิ์ผล

หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่คัดสรรมาใช้ มีความเป็นไปได้สูงที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของโมเดล LOCAL-PRENEUR เนื่องจากเป็นทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับในวงวิชาการ มีผลการวิจัยรองรับถึงประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียนและองค์กรอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเน้นการปฏิบัติจริง การมีส่วนร่วมจากหลายภาคส่วน การบูรณาการความรู้เข้ากับบริบททางวัฒนธรรม และการออกแบบกระบวนการที่เป็นระบบ จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้บรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างยั่งยืน และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงประจักษ์ในการพัฒนาผู้ประกอบการรุ่นเยาว์จากทุนวัฒนธรรมท้องถิ่น

3. การออกแบบแนวทางการพัฒนา

การออกแบบแนวทางการพัฒนานวัตกรรม "โมเดล LOCAL-PRENEUR" ของโรงเรียนเทศบาลประตูลี้ เป็นหัวใจสำคัญที่เชื่อมโยงวัตถุประสงค์เข้ากับการปฏิบัติจริง โดยเป็นการนำหลักการ ทฤษฎี และแนวคิดที่ได้รับการสังเคราะห์มาสร้างสรรค์เป็นรูปแบบการดำเนินงานที่เป็นระบบ มีความซับซ้อนแต่เข้าใจง่าย และสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการออกแบบแนวทางการพัฒนาทั้งหมด 3 ชั้น ได้แก่

3.1 Input (ปัจจัยนำเข้า) ปัจจัยนำเข้าของโมเดล LOCAL-PRENEUR คือทรัพยากรทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับการเริ่มต้นและขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา ซึ่งประกอบด้วย

3.3.1 ทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น นี่คือนิวเคลียสสำคัญของ Input ซึ่งรวมถึงประวัติศาสตร์ ศิลปะ ทัศนกรรม ประเพณี ภาษาถิ่น ดนตรี อาหาร วัตถุพื้นถิ่น (เช่น พืชพรรณสำหรับย้อมผ้า) และทักษะเฉพาะของประชาชนชาวบ้านและช่างฝีมือในชุมชน เช่น ตำนานผ้าตำลาคาย หรือความรู้เรื่องพรรณไม้ดอกไม้ประจำจังหวัดลำพูน

3.3.2 ผู้เรียน (เยาวชน) กลุ่มเป้าหมายหลักของการพัฒนา ซึ่งเป็นผู้ที่มีศักยภาพในการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และความกระตือรือร้นในการเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่

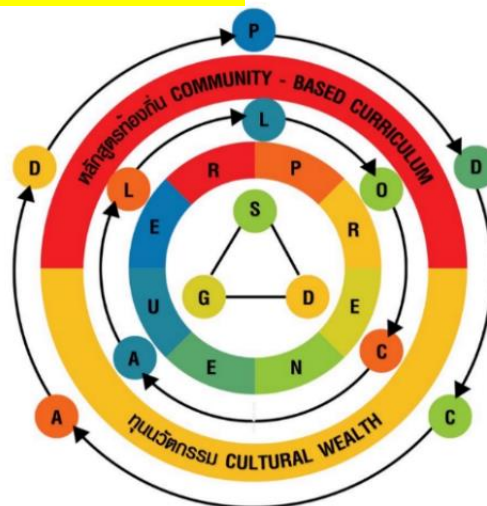
3.3.3 บุคลากรและองค์ความรู้ของสถานศึกษา ประกอบด้วยผู้บริหาร ครูผู้สอน ที่มีวิสัยทัศน์ และความรู้ความเข้าใจในหลักการจัดการศึกษาสมัยใหม่ หลักสูตรแกนกลาง และทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ รวมถึง ประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.3.4 งบประมาณและทรัพยากรสนับสนุน ทั้งงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากโรงเรียน การระดมทุนจากภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรต่างๆ รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการฝึกอบรมและการผลิต ต้นแบบ

3.3.5 ปัญหาและความต้องการของชุมชนและตลาด ข้อมูลเชิงลึกที่ได้จากการวิเคราะห์สภาพ ปัญหาของชุมชน (เช่น การขาดโอกาสทางเศรษฐกิจ, การลดลงของการสืบทอดภูมิปัญญา) และความต้องการ ของตลาด ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดทิศทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ

3.3.6 นโยบายและกรอบการศึกษา แนวทางจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานการศึกษาของชาติ และนโยบายที่ส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

3.2 Process (กระบวนการดำเนินงาน)

ภาพ 1 การดำเนินงานการพัฒนาแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่ จากทุนวัฒนธรรม เพื่อจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น

1. กระบวนการ PDCAD มีขั้นตอนดังนี้

กระบวนการ PDCAD				
P (Planning)	D (Design)	C (Create)	A (Action)	D (Development)
วางแผน	ออกแบบ	สร้างสรรค์	ปฏิบัติ	พัฒนาต่อยอด
สำรวจทุน วัฒนธรรมและ ทรัพยากรใน ท้องถิ่น	พัฒนาหลักสูตร แบบมีส่วนร่วม	ฝึกทักษะการคิด เชิงสร้างสรรค์	ลงมือทำโครงการ หรือธุรกิจจริง	ขยายผลและ ต่อ ยอดธุรกิจ

กระบวนการ PDCAD				
P (Planning)	D (Design)	C (Create)	A (Action)	D (Development)
วางแผน	ออกแบบ	สร้างสรรค์	ปฏิบัติ	พัฒนาต่อยอด
กำหนดเป้าหมายและทิศทางการพัฒนา	สร้างเครื่องมือและกระบวนการเรียนรู้	พัฒนานวัตกรรมจากทุนวัฒนธรรม	ทดสอบตลาดและปรับปรุงผลิตภัณฑ์	สร้างความยั่งยืนทางเศรษฐกิจและสังคม
ออกแบบหลักสูตรที่บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น	กำหนดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะผู้ประกอบการ	ออกแบบผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ๆ	สร้างเครือข่ายและพันธมิตรทางธุรกิจ	ถอดบทเรียนและพัฒนากระบวนการอย่างต่อเนื่อง

2. หลักสูตรท้องถิ่น Community-Based Curriculum

การบูรณาการโมเดล LOCAL-PRENEUR เข้ากับทุกสาระการเรียนรู้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่หลากหลายและมีความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการในอนาคต มีกิจกรรมหรือเป้าหมาย และแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้	กิจกรรม/เป้าหมาย	แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ภาษาไทย	กิจกรรม	สร้างสรรค์เรื่องเล่าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เขียนแผนธุรกิจ นำเสนอผลงาน และประกวดสโลแกนผลิตภัณฑ์
	เป้าหมาย	พัฒนาทักษะการสื่อสาร การเขียน และการนำเสนอ เพื่อนำไปใช้ในการตลาดและการขายผลิตภัณฑ์
ภาษาอังกฤษ	กิจกรรม	ศึกษาคำศัพท์ทางธุรกิจ แพลนเอกสารเกี่ยวกับธุรกิจ สร้างวิดีโอแนะนำผลิตภัณฑ์เป็นภาษาอังกฤษ และเข้าร่วมการแข่งขันพูดภาษาอังกฤษในหัวข้อธุรกิจ
	เป้าหมาย	พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ และการเข้าถึงตลาดต่างประเทศ
คณิตศาสตร์	กิจกรรม	วิเคราะห์ข้อมูลทางการตลาด คำนวณต้นทุนและกำไร จัดทำงบประมาณ และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ
	เป้าหมาย	พัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ และการใช้ข้อมูลในการตัดสินใจทางธุรกิจ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กิจกรรม	พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่จากวัสดุดิบท้องถิ่น ออกแบบบรรจุภัณฑ์ ใช้เทคโนโลยีในการตลาด และพัฒนาเว็บไซต์สำหรับธุรกิจ
	เป้าหมาย	พัฒนาทักษะด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้	กิจกรรม/เป้าหมาย	แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
สังคมศึกษา	กิจกรรม	ศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่น ร่วมกิจกรรมกับชุมชน และศึกษาผลกระทบทางสังคมของธุรกิจ
	เป้าหมาย	พัฒนาทัศนคติที่ดีต่อชุมชน และความรับผิดชอบต่อสังคม
การงานอาชีพ	กิจกรรม	ศึกษาอาชีพที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ฝึกงานในสถานประกอบการ และวางแผนอาชีพในอนาคต
	เป้าหมาย	พัฒนาทักษะในการเลือกอาชีพ และเตรียมความพร้อมสำหรับการทำงาน
ศิลปะ	กิจกรรม	ออกแบบโลโก้ ออกแบบบรรจุภัณฑ์ และสร้างสรรค์สื่อประชาสัมพันธ์
	เป้าหมาย	พัฒนาทักษะด้านการออกแบบและความคิดสร้างสรรค์
สุขศึกษาและพลศึกษา	กิจกรรม	จัดกิจกรรมสร้างทีม ฝึกอบรมการนำเสนอ และออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
	เป้าหมาย	พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม การสื่อสาร และสุขภาพที่ดี

การบูรณาการโมเดล LOCAL-PRENEUR เข้ากับทุกสาระการเรียนรู้ มีหลักการสำคัญในการออกแบบกิจกรรม มีแนวคิดที่สำคัญ ดังนี้

หลักการสำคัญในการออกแบบกิจกรรม	
สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง	กิจกรรมต้องสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
เน้นการปฏิบัติจริง	ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็น
เชื่อมโยงกับชีวิตจริง	สร้างสถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง
ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์	สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกซึ่งความคิดสร้างสรรค์
ทำงานเป็นทีม	ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น

การบูรณาการสาระวิชาการต่างๆ เข้ากับโมเดล LOCAL-PRENEUR จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่หลากหลายและมีความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการในอนาคต นอกจากนี้ ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรักและหวงแหนในวัฒนธรรมท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

3. ทุนวัฒนธรรม Cultural wealth

การเชื่อมโยงโมเดล LOCAL-PRENEUR กับทุนวัฒนธรรมจังหวัดลำพูน มีรายละเอียด ดังนี้

จังหวัดลำพูน เป็นเมืองที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาอันยาวนาน ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้ประกอบการรุ่นใหม่ผ่านโมเดล LOCAL-PRENEUR ได้อย่างน่าสนใจ โดยสามารถเชื่อมโยงกับทุนทางวัฒนธรรมของลำพูนได้ ดังนี้

จากการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดที่ใช้ในการพิจารณาในการจัดทำหลักสูตร ดังนี้

ทุนวัฒนธรรมจังหวัดลำพูน	รายการวิเคราะห์
ผ้าฝ้ายทอมือ	การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ นำผ้าฝ้ายทอมือมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์แฟชั่นสมัยใหม่ เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า หรือเครื่องประดับ
	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ใช้ผ้าฝ้ายทอมือเป็นวัสดุหลัก เช่น ผ้าปูที่นอน ผ้าเช็ดตัว หรือของตกแต่งบ้าน
	การสร้างแบรนด์ สร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนเอกลักษณ์ของผ้าฝ้ายทอมือลำพูน
เครื่องปั้นดินเผา	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาที่ทันสมัย เช่น แก้วน้ำ จาน ชาม หรือของตกแต่งบ้าน
	การพัฒนาเทคนิคการผลิต พัฒนาเทคนิคการผลิตเครื่องปั้นดินเผาให้มีความหลากหลายและทันสมัยมากขึ้น
	การสร้างตลาด สร้างตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา เช่น จัดงานแสดงสินค้า หรือจำหน่ายผ่านช่องทางออนไลน์
3. อาหารพื้นเมือง	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร พัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปจากวัตถุดิบในท้องถิ่น เช่น น้ำพริก น้ำปลา หรือขนมพื้นเมือง
	การสร้างแบรนด์อาหาร สร้างแบรนด์อาหารที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและสะท้อนถึงรสชาติของอาหารพื้นเมือง
	การท่องเที่ยวเชิงอาหาร จัดทัวร์ชิมอาหารพื้นเมือง และสอนทำอาหารให้กับนักท่องเที่ยว
ศิลปะและหัตถกรรม	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคนิคการทำหัตถกรรม เช่น การแกะสลัก การปัก การถัก
	การสร้างสรรคงานศิลปะ สร้างสรรคงานศิลปะที่สะท้อนถึงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชาวลำพูน
	การจัดแสดงผลงาน จัดแสดงผลงานศิลปะของชุมชน เพื่อเผยแพร่และอนุรักษ์วัฒนธรรม
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	การสร้างเส้นทางท่องเที่ยว สร้างเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์
	การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม จัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม เช่น งานบุญ งานเทศกาล เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว พัฒนาผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น โฮมสเตย์ ทัวร์ชิมอาหาร หรือทัวร์เรียนรู้วัฒนธรรม

การออกแบบกิจกรรมเชื่อมโยงทุนวัฒนธรรมกับผลิตภัณฑ์สำหรับผู้เรียนระดับอนุบาลถึงประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ทั่วไป ดังนี้

- 1) ปลูกฝังความรักและความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น ทำให้เด็กๆ เห็นคุณค่าและความสำคัญของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น
- 2) พัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้เด็กๆ ได้คิดค้นและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ จากวัตถุดิบที่มีอยู่
- 3) พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน สอนให้เด็กๆ รู้จักการทำงานเป็นทีม และแบ่งปันความรับผิดชอบ
- 4) พัฒนาทักษะชีวิต ฝึกให้เด็กๆ มีความรับผิดชอบ อดทน และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ตารางการเชื่อมโยงทุนวัฒนธรรมกับผลิตภัณฑ์สำหรับผู้เรียนระดับอนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีรายละเอียดดังนี้

ระดับชั้น	ผลิตภัณฑ์	กิจกรรม	ประโยชน์ที่ได้รับ	ทักษะที่เกิดขึ้น
อนุบาล-ป.2	ผ้าตำลาย	1) เล่นเกมจับคู่ลายผ้า 2) สร้างสรรค์งานศิลปะจากผ้า	1) เรียนรู้เกี่ยวกับลวดลายและสีสันทของผ้า 2) พัฒนาทักษะการคิด 3) สร้างจินตนาการ	1) การสังเกต 2) การเปรียบเทียบ 3) ความคิดสร้างสรรค์
ป.3	กล้วยฉาบน้ำตาล้ำโย	1) เยี่ยมชมสวนกล้วย 2) เรียนรู้ขั้นตอนการทำกล้วยฉาบ	1) เรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตอาหาร 2) พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน 3) ส่งเสริมสุขอนามัย	1) การสังเกต 2) การวัด 3) การติดตามผล
ป.4	ตุ๊กตาวัวขาลำพูน	1) ศึกษาประวัติความเป็นมา 2) เรียนรู้เทคนิคการทำตุ๊กตาสร้างสรรค์ตุ๊กตา	1) เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น 2) พัฒนาทักษะการประดิษฐ์ 3) ความภาคภูมิใจในมรดกทางวัฒนธรรม	1) การสังเกต 2) การประดิษฐ์ 3) ความคิดสร้างสรรค์
ป.5	โคมล้านนา	1) เรียนรู้ประวัติและความหมาย 2) ออกแบบและสร้างโคมจัดแสดงโคม	1) เรียนรู้เกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมล้านนา 2) พัฒนาทักษะการออกแบบ 3) การทำงานเป็นทีม	1) การออกแบบ 2) การประดิษฐ์ 3) การทำงานร่วมกัน
ป.6	กล้วยตากพลังงานแสงอาทิตย์	1) ศึกษาขั้นตอนการทำกล้วยตากแบบดั้งเดิมและแบบใช้พลังงานแสงอาทิตย์ 2) วิเคราะห์เปรียบเทียบผลลัพธ์	1) เรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2) พัฒนาทักษะการวิเคราะห์ 3) การแก้ปัญหา	1) การวิเคราะห์ข้อมูล 2) การแก้ปัญหา 3) การคิดวิเคราะห์

ระดับชั้น	ผลิตภัณฑ์	กิจกรรม	ประโยชน์ที่ได้รับ	ทักษะที่เกิดขึ้น
	ชาผักเชียงดา	1) เยี่ยมชมสวนผักเชียงดา 2) เรียนรู้ขั้นตอนการทำชาผักเชียงดา	1) เรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิต 2) พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน 3) ส่งเสริมสุขอนามัย	1) การสังเกต 2) การทำงานร่วมกัน สุขอนามัย

4. โมเดล LOCAL-PRENEUR

LOCAL-PRENEUR เป็นคำที่ผสมผสานระหว่างคำว่า LOCAL (ท้องถิ่น) และ PRENEUR (ผู้ประกอบการ) เพื่อสื่อถึงแนวคิดในการพัฒนาผู้ประกอบการรุ่นใหม่โดยการนำทุนทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการสร้างธุรกิจที่ยั่งยืน มีรายละเอียด ดังนี้

โมเดล	ตัวชี้วัดและสาระเนื้อหา
L: Local (ท้องถิ่น)	เน้นทรัพยากรท้องถิ่น มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรที่หาได้ในท้องถิ่น เช่น วัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์ชุมชน ภูมิปัญญา และวัฒนธรรม
	เชื่อมโยงกับชุมชน สร้างธุรกิจที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน และสร้างผลกระทบต่อชุมชน
	รักษาเอกลักษณ์ สร้างธุรกิจที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น
O: Opportunity (โอกาส)	มองหาโอกาส ค้นหาโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ จากทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น
	สร้างนวัตกรรม นำทรัพยากรที่มีอยู่มาสร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ ๆ
	ขยายตลาด ขยายตลาดไปสู่กลุ่มลูกค้าที่กว้างขึ้น ทั้งในและนอกชุมชน
C: Community (ชุมชน)	ทำงานร่วมกับชุมชน ร่วมมือกับคนในชุมชนในการพัฒนาธุรกิจ
	สร้างความยั่งยืน สร้างธุรกิจที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนในระยะยาว
	ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ส่งเสริมให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการดำเนินงาน
A: Authentic (แท้จริง)	รักษาความเป็นตัวตน สร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สะท้อนถึงความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น
	หลีกเลี่ยงการลอกเลียนแบบ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่แตกต่างจากผู้อื่น
	สร้างแบรนด์ที่แข็งแกร่ง สร้างแบรนด์ที่ผู้บริโภคเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมและคุณค่าของชุมชน
L: Learning (การเรียนรู้)	เรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเรียนรู้และพัฒนาทักษะอยู่เสมอ
	ปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป
	สร้างเครือข่าย สร้างเครือข่ายกับผู้ประกอบการรายอื่นๆ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้
P: Potential (ศักยภาพ)	ปลดปล่อยศักยภาพ ช่วยให้เห็นในชุมชนได้ปลดปล่อยศักยภาพและความสามารถของตนเอง
	สร้างโอกาส สร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับคนในชุมชน
	พัฒนาชุมชน ช่วยพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน

โมเดล	ตัวชี้วัดและสาระเนื้อหา
R: Resourceful (มีทรัพยากร)	ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด นำทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์
	สร้างสรรค์นวัตกรรม สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ จากทรัพยากรที่มีจำกัด
	ลดการพึ่งพาภายนอก ลดการพึ่งพาทรัพยากรจากภายนอก
E: Entrepreneur (ผู้ประกอบการ)	ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ สร้างแรงบันดาลใจให้คนในชุมชนกล้าที่จะเป็นผู้ประกอบการ
	พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ พัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการเป็นผู้ประกอบการ เช่น การวางแผนธุรกิจ การตลาด และการบริหารจัดการ
	สร้างธุรกิจที่ยั่งยืน สร้างธุรกิจที่สามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องและสร้างผลกำไร
N: New (ใหม่)	สร้างสรรค์สิ่งใหม่ สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ ๆ ที่ตอบสนองความต้องการของตลาด
	คิดนอกกรอบ คิดค้นแนวคิดใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาธุรกิจ
	ปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว
U: Unique (เป็นเอกลักษณ์)	สร้างแบรนด์ที่แตกต่าง สร้างแบรนด์ที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ของชุมชน
	สร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง สร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการที่แตกต่างจากคู่แข่ง
R: Relevant (เกี่ยวข้อง)	ตอบสนองความต้องการของตลาดสร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ตอบสนองความต้องการของตลาด
	สร้างผลกระทบเชิงบวก สร้างผลกระทบเชิงบวกต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

5. Sustainable Development Goals: SDGs

โมเดล LOCAL-PRENEUR นั้นสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) หลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่น การอนุรักษ์วัฒนธรรม และการสร้างชุมชนที่เข้มแข็ง การนำโมเดลนี้มาประยุกต์ใช้จะช่วยให้เกิดการพัฒนายั่งยืนในระดับชุมชนและประเทศชาติ

ความเชื่อมโยงระหว่างโมเดล LOCAL-PRENEUR กับ SDGs มีเป้าหมายและการเชื่อมโยง ดังนี้

เป้าหมาย SDGs	การเชื่อมโยงระหว่างโมเดล LOCAL-PRENEUR
เป้าหมายที่ 1 ยุติความยากจน	สร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับคนในชุมชน ผ่านการสร้างธุรกิจใหม่ๆ
เป้าหมายที่ 8 งานที่มีคุณค่า	ส่งเสริมการสร้างงานที่มีคุณค่าและยั่งยืนในชุมชน
เป้าหมายที่ 9 อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน	ส่งเสริมการพัฒนา นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชน
เป้าหมายที่ 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	สร้างชุมชนที่เข้มแข็งและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

เป้าหมาย SDGs	การเชื่อมโยงระหว่างโมเดล LOCAL-PRENEUR
เป้าหมายที่ 12 การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน	ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและสังคม
เป้าหมายที่ 15 ชีวิตบนบก	อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

3.3 Output (ผลลัพธ์)

ผลลัพธ์ที่ได้จากโมเดล LOCAL-PRENEUR คือสิ่งที่เกิดขึ้นโดยตรงจากการดำเนินงานตามกระบวนการ ซึ่งสามารถวัดและประเมินได้ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ประกอบด้วย

3.3.1 ผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ที่มีทักษะและศักยภาพ

เชิงปริมาณ จำนวนผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการและผ่านการประเมินทักษะผู้ประกอบการตามเกณฑ์ที่กำหนด

เชิงคุณภาพ ผู้เรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเป็นผู้ประกอบการ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความกล้าคิด กล้าทำ และมีความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง

3.3.2 ผลิตภัณฑ์และบริการจากทุนวัฒนธรรมที่มีมูลค่าเพิ่ม

เชิงปริมาณ จำนวนชิ้นงานหรือประเภทของผลิตภัณฑ์/บริการที่ได้รับการพัฒนาและสามารถออกสู่ตลาดได้จริง

เชิงคุณภาพ ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพตามมาตรฐาน มีความโดดเด่นทางวัฒนธรรม มีเรื่องราว (Storytelling) ที่น่าสนใจ และสามารถสร้างรายได้

3.3.3 กระบวนการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

เชิงปริมาณ จำนวนกิจกรรม Active Learning ที่จัดขึ้น, ระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรและภาคีเครือข่าย

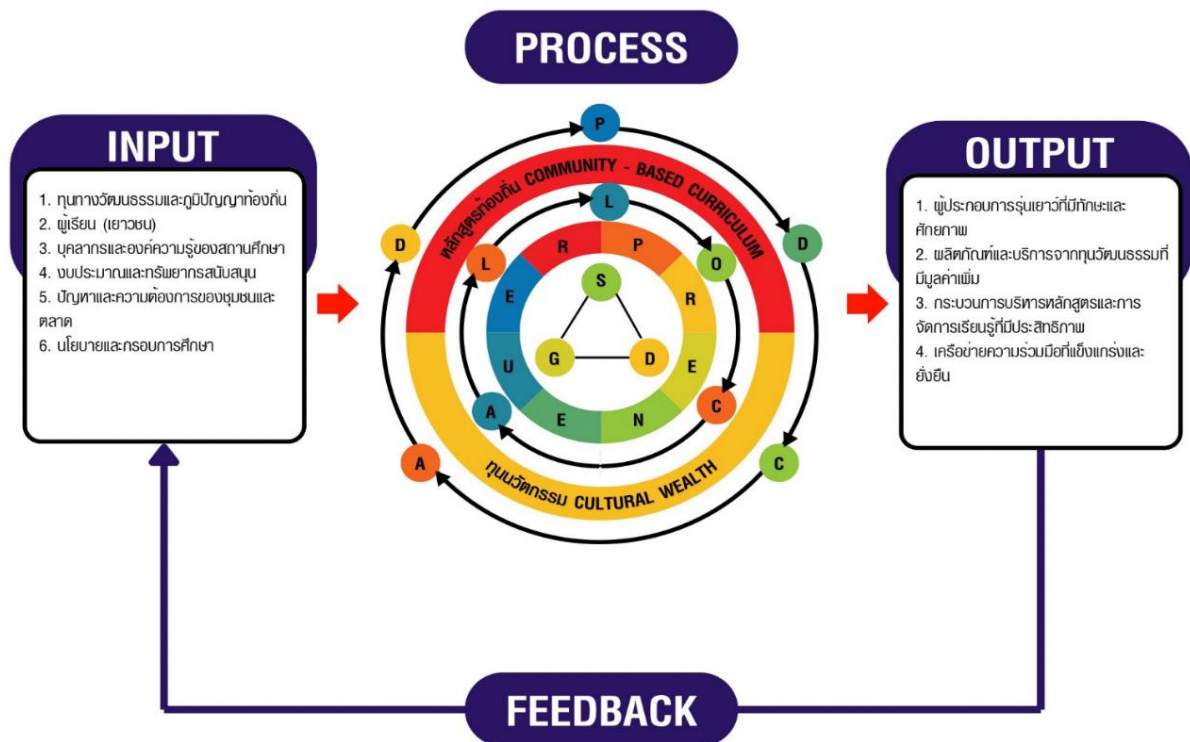
เชิงคุณภาพ ครูมีทักษะการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและ Active Learning ที่ดีขึ้น หลักสูตรมีความยืดหยุ่นและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชน

3.3.4 เครือข่ายความร่วมมือที่แข็งแกร่งและยั่งยืน

เชิงปริมาณ จำนวนภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมสนับสนุน

เชิงคุณภาพ เกิดความร่วมมือที่แท้จริงระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชน ทำให้การสนับสนุนการพัฒนาผู้ประกอบการเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

โมเดล LOCAL-PRENEUR จึงเป็นกรอบการทำงานที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งไม่เพียงแต่สร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่ แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการอนุรักษ์ ส่งเสริม และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ภาพ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่จากทุนวัฒนธรรม เพื่อจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น

4. การมีส่วนร่วมในการพัฒนา

การพัฒนานวัตกรรม "โมเดล LOCAL-PRENEUR" ของโรงเรียนเทศบาลประตูลี้ เป็นกระบวนการที่ขับเคลื่อนด้วยพลังแห่งการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้โมเดลนี้ไม่เพียงแต่มีความสมบูรณ์ทางวิชาการ แต่ยังหยั่งรากลึกและสอดคล้องกับบริบททางสังคมวัฒนธรรมของท้องถิ่นอย่างแท้จริง การมีส่วนร่วมนี้ไม่ได้เป็นเพียงการรับฟังความคิดเห็น แต่เป็นการผนึกกำลังร่วมกันในการออกแบบ ลงมือปฏิบัติ และพัฒนาต่อยอดในทุกมิติ

4.1 หลักการและเหตุผลของการมีส่วนร่วม

โรงเรียนยึดมั่นในหลักการที่ว่า "การศึกษาเป็นเรื่องของทุกคน" และนวัตกรรมที่ยั่งยืนจะเกิดขึ้นได้ ต้องอาศัยการสนับสนุนจากเครือข่ายความร่วมมือที่แข็งแกร่ง การมีส่วนร่วมจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อ มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

4.1.1 สร้างการยอมรับและความเป็นเจ้าของ เมื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกระบวนการคิด การวางแผน และการลงมือปฏิบัติ พวกเขาจะเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและความมุ่งมั่นในการขับเคลื่อนและสนับสนุนนวัตกรรมนั้น ๆ อย่างเต็มที่

4.1.2 **เพิ่มประสิทธิภาพและความสมบูรณ์ของนวัตกรรม** การรวบรวมมุมมอง องค์กรความรู้ และประสบการณ์ที่หลากหลายจากภาคส่วนต่างๆ ช่วยให้การออกแบบและพัฒนานวัตกรรมมีความรอบคอบครบถ้วน สามารถแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน และตอบโจทย์ความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนและชุมชนได้อย่างแม่นยำ

4.1.3 **สร้างความยั่งยืน** การมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้นและต่อเนื่อง จะช่วยให้เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้ ความเข้าใจ และความผูกพันกับโครงการ ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการดำเนินงานที่ต่อเนื่องและยั่งยืนในระยะยาว โดยไม่ขึ้นอยู่กับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

4.2 กลไกและรูปแบบของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมในการพัฒนาโมเดล LOCAL-PRENEUR เกิดขึ้นในหลายระดับและหลายรูปแบบอย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	บทบาทหลัก	การมีส่วนร่วม
ผู้บริหาร (ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ)	มีบทบาทเป็นผู้นำเชิงกลยุทธ์และผู้อำนวยการความสะดวกสูงสุดในการขับเคลื่อนนวัตกรรม	<ol style="list-style-type: none"> กำหนดวิสัยทัศน์และนโยบาย วางกรอบและทิศทางของการพัฒนานวัตกรรม LOCAL-PRENEUR ให้สอดคล้องกับนโยบายของเขตพื้นที่ การศึกษาและวิสัยทัศน์ของโรงเรียนจัดสรรทรัพยากร: พิจารณานุมัติและจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานในทุกระยะของโมเดล สร้างขวัญและกำลังใจ ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และสร้างแรงจูงใจให้กับคณะครู บุคลากร และผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อำนวยความสะดวกและแก้ปัญหา เป็นผู้ประสานงานหลักในการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และให้การสนับสนุนในการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงาน การกำกับติดตามและประเมินผล เข้าร่วมในการประชุมติดตามความก้าวหน้าและประเมินผล เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายและมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
คณะครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้	หัวใจสำคัญในการออกแบบและจัดการเรียนรู้โดยตรงให้กับผู้เรียน	<ol style="list-style-type: none"> ร่วมพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ ร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางฯ และเชื่อมโยงเนื้อหาของกลุ่มสาระตนเองเข้ากับทุนวัฒนธรรมท้องถิ่นและแนวคิดผู้ประกอบการ (เช่น ครูศิลปะร่วมออกแบบลายผ้า ครูวิทยาศาสตร์ศึกษาเรื่องสีย้อมธรรมชาติ ครูคณิตศาสตร์สอนการคำนวณต้นทุนกำไร) เพื่อสร้าง "หลักสูตรสร้างสรรค์ผ้าตำลาย" หรือ "หลักสูตรลวดลายดอกไม้ในสวน"

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	บทบาทหลัก	การมีส่วนร่วม
		<p>2. ออกแบบและจัดการเรียนรู้ Active Learning ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง (Hands-on Activities) การทำโครงการ (Project-Based Learning) และการเรียนรู้จากการแก้ปัญหา (Problem-Based Learning)</p> <p>3. เป็นที่เลี้ยงและผู้ให้คำแนะนำ ให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้เรียนอย่างใกล้ชิดตลอดกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์และแผนธุรกิจ</p> <p>4. จัดทำสื่อและนวัตกรรมการสอน สร้างสรรค์สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับกิจกรรมการพัฒนาทักษะผู้ประกอบการจากทุนวัฒนธรรม</p>
บุคลากรสนับสนุนภายในโรงเรียน	ให้การสนับสนุนด้านการบริหารจัดการและอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรม	<p>1. จัดการด้านธุรการและเอกสาร ช่วยเหลือในการจัดทำเอกสาร การเบิกจ่ายงบประมาณ และการประสานงานภายในโรงเรียน</p> <p>2. จัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ เตรียมความพร้อมของห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ หรือพื้นที่สำหรับจัดกิจกรรมเวิร์คช็อป การจัดแสดงผลงาน หรือการจำหน่ายผลิตภัณฑ์</p> <p>3. ประสานงานทั่วไป ช่วยประสานงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ</p>
ชุมชน (ผู้คนในท้องถิ่น ซึ่งรวมถึงปราชญ์ชุมชนและผู้รู้ท้องถิ่น)	เป็นแหล่งองค์ความรู้ ภูมิปัญญา และเป็นสะพานเชื่อมโยงวัฒนธรรม	<p>1. ถ่ายทอดภูมิปัญญาและทักษะ ปราชญ์ชาวบ้านและผู้รู้ท้องถิ่นเข้ามาเป็นวิทยากรรับเชิญ เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวตำนาน เทคนิคการผลิตงานหัตถกรรม หรือความรู้เฉพาะด้าน (เช่น การย้อมผ้าด้วยสีธรรมชาติ, การทอผ้าดำลาย, การปลูกพืชพรรณท้องถิ่น) ให้กับผู้เรียนโดยตรง</p> <p>2. ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะด้านวัฒนธรรม ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ยังคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์และความถูกต้องทางวัฒนธรรม</p> <p>3. เป็นแหล่งทรัพยากร สนับสนุนวัตถุดิบพื้นถิ่น หรือเปิดพื้นที่ให้ผู้เรียนได้เข้ามาศึกษาดูงานในชุมชน</p> <p>4. ร่วมเป็นคณะกรรมการหรือที่ปรึกษา เข้าร่วมประชุมเพื่อร่วมวางแผนและให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์จากมุมมองของชุมชน</p>
คณะกรรมการสถานศึกษา	เป็นกลไกสำคัญในการสนับสนุนและส่งเสริมกิจการของโรงเรียนในภาพรวม	<p>1. ให้คำแนะนำและนโยบาย ให้คำแนะนำเชิงนโยบายและกลยุทธ์ เพื่อให้การพัฒนานวัตกรรมสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียนและตอบสนองความต้องการของชุมชน</p>

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	บทบาทหลัก	การมีส่วนร่วม
		<p>2. พิจารณาและให้ความเห็นชอบโครงการ มีส่วนร่วมในการพิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานและงบประมาณของโมเดล LOCAL-PRENEUR</p> <p>3. ระดมทรัพยากรและสร้างเครือข่ายภายนอกช่วยเหลือในการประสานงานและระดมทุนจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หรือภาคประชาสังคม เพื่อสนับสนุนโครงการ</p> <p>4. กำกับดูแลและส่งเสริม ติดตามความก้าวหน้าของโครงการและให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็น</p>
ผู้ปกครองนักเรียน	เป็นผู้สนับสนุนหลักในการเรียนรู้ของบุตรหลานและเป็นสะพานเชื่อมระหว่างบ้านกับโรงเรียน	<p>1. สนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้บุตรหลานได้ทำกิจกรรมหรือโครงการที่บ้าน เช่น การหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับภูมิปัญญาของครอบครัว</p> <p>2. เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน เข้าร่วมการประชุมผู้ปกครอง การจัดแสดงผลงานของผู้เรียน หรือกิจกรรมเวิร์คช็อปที่โรงเรียนจัดขึ้น</p> <p>3. ให้ข้อมูลและข้อเสนอแนะ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิปัญญาหรือความเชี่ยวชาญของครอบครัวที่อาจเป็นประโยชน์ต่อโครงการ และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้</p> <p>4. เป็นผู้ซื้อหรือผู้ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ เป็นกลุ่มผู้สนับสนุนเบื้องต้นในการอุดหนุนผลิตภัณฑ์ที่ผู้เรียนสร้างสรรค์ขึ้น และช่วยประชาสัมพันธ์ให้กับเครือข่ายของตน</p>

การมีส่วนร่วมที่ครอบคลุมจากกลุ่มบุคคลและองค์กรเหล่านี้ ทำให้โมเดล LOCAL-PRENEUR ไม่ได้เป็นเพียงนวัตกรรมของโรงเรียน แต่เป็น "นวัตกรรมของชุมชน" ที่ทุกฝ่ายเป็นเจ้าของและร่วมกันขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จ

5. การนำไปใช้

Road Map การนำโมเดล LOCAL-PRENEUR ไปใช้ สู่การพัฒนาผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่
วิสัยทัศน์ สร้างผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ที่มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำทุนวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่ม และเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของชุมชนอย่างยั่งยืน

Road Map นี้แสดงถึงกระบวนการและกิจกรรมหลักในการนำโมเดล LOCAL-PRENEUR ไปปฏิบัติจริง โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะสำคัญ ดังนี้

Road Map การนำโมเดล LOCAL-PRENEUR ไปใช้ สู่การพัฒนาผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่		
ระยะที่ 1 ระยะต้นน้ำ – การวางแผนเชิงกลยุทธ์และการเตรียมความพร้อม (Strategic Planning & Preparation Phase)		
เป้าหมาย สร้างรากฐานที่มั่นคง กำหนดทิศทางที่ชัดเจน และจัดเตรียมทรัพยากรที่จำเป็นทั้งหมดก่อนเริ่มจัดการเรียนรู้		
1.1 การสำรวจและวิเคราะห์ทุนวัฒนธรรมท้องถิ่น		
กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่คาดหวัง	ผู้มีส่วนร่วมหลัก
คณะครูและบุคลากร (ภายใต้การนำของผู้บริหาร) ลงพื้นที่สำรวจ, รวบรวมข้อมูล, สัมภาษณ์ปราชญ์ชุมชนเกี่ยวกับ "ผ้าตาลาย", พรรณไม้ท้องถิ่นสำหรับย้อมสี, ภูมิปัญญาและเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับดอกไม้ประจำจังหวัดลำพูน	ได้ฐานข้อมูลทุนวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง, ระบุประเด็น/โอกาสที่น่าสนใจในการพัฒนาผลิตภัณฑ์	ผู้บริหาร, คณะครู (โดยเฉพาะกลุ่มสังคมฯ, ศิลปะ), ชุมชน (ปราชญ์ชุมชน), ผู้เรียน (ในฐานะผู้ร่วมสำรวจ)
1.2 การพัฒนาและปรับใช้หลักสูตรบูรณาการ		
กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่คาดหวัง	ผู้มีส่วนร่วมหลัก
หลักสูตร "หลักสูตรสร้างสรรค์ผ้าตาลาย" และ "หลักสูตรลวดลายดอกไม้ในสวน" โดยบูรณาการแนวคิดจาก หลักสูตรแกนกลางฯ และ มาตรฐานการศึกษาของชาติ เข้ากับเนื้อหาจากทุนวัฒนธรรม เน้นการพัฒนา สมรรถนะผู้เรียน ตามแนวคิด หลักสูตรบูรณาการ	ได้ หลักสูตรเฉพาะที่ พร้อมใช้, แผนการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน	ผู้บริหาร, คณะครูทุกกลุ่มสาระฯ, คณะกรรมการสถานศึกษา (ให้คำแนะนำ/อนุมัติ)
1.3 การพัฒนาสมรรถนะบุคลากร		
กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่คาดหวัง	ผู้มีส่วนร่วมหลัก
จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้คณะครูและบุคลากรสนับสนุนเกี่ยวกับ Active Learning, การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์, การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน, และพื้นฐานการบ่มเพาะผู้ประกอบการน้อย	ครูมีความรู้ความเข้าใจและทักษะพร้อมในการเป็น Facilitator	ผู้บริหาร, คณะครู, บุคลากรสนับสนุนภายในโรงเรียน
1.4 การสร้างเครือข่ายและความร่วมมือ		
กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่คาดหวัง	ผู้มีส่วนร่วมหลัก
ผู้บริหารและครูประสานงานกับ คณะกรรมการสถานศึกษา, ผู้ปกครองนักเรียน, ชุมชน	ได้ภาคีเครือข่ายที่พร้อมสนับสนุน, การจัดสรรงบประมาณ/ทรัพยากรเบื้องต้น	ผู้บริหาร, คณะครู, คณะกรรมการสถานศึกษา, ชุมชน, ผู้ปกครอง, หน่วยงานภาครัฐ/เอกชน

Road Map การนำโมเดล LOCAL-PRENEUR ไปใช้ สู่การพัฒนาผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่		
ระยะที่ 1 ระยะต้นน้ำ – การวางแผนเชิงกลยุทธ์และการเตรียมความพร้อม (Strategic Planning & Preparation Phase)		
เป้าหมาย สร้างรากฐานที่มั่นคง กำหนดทิศทางที่ชัดเจน และจัดเตรียมทรัพยากรที่จำเป็นทั้งหมดก่อนเริ่มจัดการเรียนรู้		
(ปราชญ์ชุมชน), และ หน่วยงานภาครัฐ/ภาคเอกชน (เช่น เทศบาล, หน่วยงานส่งเสริม SME) เพื่อขอความร่วมมือและการสนับสนุนทรัพยากร		

Road Map การนำโมเดล LOCAL-PRENEUR ไปใช้ สู่การพัฒนาผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่		
ระยะที่ 2 ระยะกลางน้ำ – การจัดการเรียนรู้และปฏิบัติการสร้างสรรค์ (Operational Implementation & Creative Application Phase)		
เป้าหมาย แปลงหลักสูตรสู่การปฏิบัติจริง โดยเน้นการลงมือทำของผู้เรียน เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์/บริการ และพัฒนาทักษะผู้ประกอบการ		
2.1 การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและ Active Learning		
กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่คาดหวัง	ผู้มีส่วนร่วมหลัก
คณะครูจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น เน้นกิจกรรม Active Learning ให้ผู้เรียนได้สำรวจ วิจัย สืบค้น และสัมภาษณ์ ปราชญ์ชุมชน เกี่ยวกับภูมิปัญญาผ้าตำลายและพรรณไม้ดอกไม้ท้องถิ่น	ผู้เรียนเข้าใจคุณค่าทุนวัฒนธรรมเชิงลึก, มีทักษะการเรียนรู้เชิงรุก	คณะครู, ผู้เรียน, ชุมชน (ปราชญ์ชุมชน)
2.2 การบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนาผลิตภัณฑ์		
กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่คาดหวัง	ผู้มีส่วนร่วมหลัก
ผู้เรียนนำความรู้มาใช้ ความคิดสร้างสรรค์ ในการออกแบบและสร้างสรรค์ลวดลาย/ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ (เช่น ลายผ้าตำลายใหม่, ผลิตภัณฑ์จากผ้าตำลาย, การย้อมสีธรรมชาติจากดอกไม้) มีการทดลอง ปฏิบัติจริง และปรับปรุงต้นแบบ โดยมี ปราชญ์ชุมชน เป็นผู้ให้คำปรึกษาด้านเทคนิคและวัฒนธรรม	เกิดผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่มีเอกลักษณ์, ผู้เรียนมีทักษะการออกแบบและผลิต	ผู้เรียน, คณะครู, ชุมชน (ปราชญ์ชุมชน)

Road Map การนำโมเดล LOCAL-PRENEUR ไปใช้ สู่การพัฒนาผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่		
ระยะที่ 2 ระยะกลางน้ำ – การจัดการเรียนรู้และปฏิบัติการสร้างสรรค์ (Operational Implementation & Creative Application Phase)		
เป้าหมาย แปลงหลักสูตรสู่การปฏิบัติจริง โดยเน้นการลงมือทำของผู้เรียน เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์/บริการ และพัฒนาทักษะผู้ประกอบการ		
2.3 การพัฒนาทักษะผู้ประกอบการน้อยและการสร้างแบรนด์		
กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่คาดหวัง	ผู้มีส่วนร่วมหลัก
ผู้เรียนเรียนรู้พื้นฐานการเป็นผู้ประกอบการน้อย การวิเคราะห์ตลาด, การกำหนดราคา, การออกแบบบรรจุภัณฑ์, การสร้างแบรนด์, การประชาสัมพันธ์ และการนำเสนอผลิตภัณฑ์/แผนธุรกิจ (Pitching)	ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานด้านธุรกิจ, มีความเข้าใจในการสร้างมูลค่า	คณะครู, ผู้เรียน, ผู้ปกครองนักเรียน (อาจช่วยให้คำปรึกษา), หน่วยงานภาครัฐ/เอกชน (ผู้เชี่ยวชาญ)
2.4 การเชื่อมโยงกับแหล่งสนับสนุน (การขายเบื้องต้น)		
กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่คาดหวัง	ผู้มีส่วนร่วมหลัก
จัดกิจกรรมการแสดงผลงานและจำหน่ายผลิตภัณฑ์เบื้องต้นในโรงเรียนหรือชุมชน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทดลองนำสินค้าออกสู่ตลาดจริงและรับฟังความคิดเห็นจากผู้ซื้อ	ผู้เรียนมีประสบการณ์จริงในการเป็นผู้ประกอบการ, ได้รับข้อเสนอแนะจากตลาด	ผู้มีส่วนร่วมหลัก: ผู้เรียน, คณะครู, ผู้บริหาร, บุคลากรสนับสนุน, ผู้ปกครอง, ชุมชน

Road Map การนำโมเดล LOCAL-PRENEUR ไปใช้ สู่การพัฒนาผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่		
ระยะที่ 3 ระยะปลายน้ำ – การประเมินผล การปรับปรุง และการสร้างความยั่งยืน (Evaluation, Refinement & Sustainability Phase)		
เป้าหมาย ติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ปรับปรุงโมเดลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และวางแผนเพื่อความยั่งยืนในระยะยาว		
3.1 การประเมินผลและวิเคราะห์ข้อมูล		
กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่คาดหวัง	ผู้มีส่วนร่วมหลัก
คณะครูและผู้บริหารร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน (ทักษะ, ทศนคติ), คุณภาพของผลิตภัณฑ์, ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรและกิจกรรม โดยรวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะจากทุกฝ่าย (ผู้เรียน, ครู, ประชาชน, ผู้ปกครอง)	ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน และโอกาสในการพัฒนา	ผู้บริหาร, คณะครู, ผู้เรียน, ประชาชน, ชุมชน, ผู้ปกครองนักเรียน, คณะกรรมการสถานศึกษา

Road Map การนำโมเดล LOCAL-PRENEUR ไปใช้สู่การพัฒนาผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่		
ระยะที่ 3 ระยะปลายน้ำ – การประเมินผล การปรับปรุง และการสร้างความยั่งยืน (Evaluation, Refinement & Sustainability Phase)		
เป้าหมาย ติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ปรับปรุงโมเดลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และวางแผนเพื่อความยั่งยืนในระยะยาว		
3.2 การปรับปรุงและพัฒนาต่อยอดโมเดล		
กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่คาดหวัง	ผู้มีส่วนร่วมหลัก
นำผลการประเมินมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อวางแผนการปรับปรุงหลักสูตร กิจกรรม และกลไกการบริหารจัดการให้ดียิ่งขึ้น สำหรับรอบการดำเนินงานถัดไป	โมเดลมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและตอบโจทย์ได้ดียิ่งขึ้น	ผู้บริหาร, คณะครู, คณะกรรมการสถานศึกษา
3.3 การสร้างความยั่งยืนและการขยายผล		
กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่คาดหวัง	ผู้มีส่วนร่วมหลัก
ผู้บริหารและคณะกรรมการสถานศึกษาทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อสร้างช่องทางการตลาดที่ยั่งยืนสำหรับผลิตภัณฑ์ของผู้เรียน และแสวงหาแหล่งทุนสนับสนุนในระยะยาว พร้อมทั้งเผยแพร่ความสำเร็จของโมเดล LOCAL-PRENEUR เพื่อเป็นต้นแบบให้กับสถานศึกษาและชุมชนอื่น ๆ	โมเดลสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างยั่งยืน, มีโอกาสขยายผลในวงกว้าง	ผู้บริหาร, คณะกรรมการสถานศึกษา, ชุมชน, หน่วยงานภาครัฐ/เอกชน

Road Map นี้แสดงให้เห็นถึงเส้นทางที่ชัดเจนในการนำโมเดล LOCAL-PRENEUR ไปสู่การปฏิบัติจริง โดยทุกขั้นตอนได้รับการออกแบบมาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และการสร้างมูลค่าจากทุนวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

6. การประเมินและการปรับปรุง

การประเมินและการปรับปรุงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่จากทุนวัฒนธรรม เพื่อจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นของโรงเรียนเทศบาลประตูลี้ โดยไม่ได้เป็นเพียงกระบวนการตรวจสอบผลลัพธ์เมื่อสิ้นสุดโครงการ แต่เป็นกลไกสำคัญในการเรียนรู้ ปรับปรุง และพัฒนาโมเดล LOCAL-PRENEUR อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่านวัตกรรมนี้จะบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และสามารถตอบสนองต่อพลวัตของสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน การประเมินผลของโมเดล LOCAL-PRENEUR จะมุ่งเน้นไปที่ผลลัพธ์สำคัญ 4 ประการที่กำหนดไว้ในส่วน Output (ผลลัพธ์) โดยพิจารณาทั้งในมิติเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

การประเมินผลของโมเดล LOCAL-PRENEUR	
1. การประเมินผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ที่มีทักษะและศักยภาพ	
เชิงปริมาณ	เชิงคุณภาพ
จำนวนผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการและผ่านการประเมินทักษะผู้ประกอบการตามเกณฑ์ที่กำหนด เช่น จำนวนผู้เรียนที่สามารถนำเสนอแผนธุรกิจ จำนวนผู้เรียนที่สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ต้นแบบได้	ทัศนคติเชิงบวกต่อการเป็นผู้ประกอบการ ความคิดสร้างสรรค์ ความกล้าคิด กล้าทำ และความภาคภูมิใจ ในวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เช่น แบบสังเกตพฤติกรรม การสังเกตการณ์ในระหว่างกิจกรรม Active Learning การนำเสนอผลงาน
2. การประเมินผลิตภัณฑ์และบริการจากทุนวัฒนธรรมที่มีมูลค่าเพิ่ม	
เชิงปริมาณ	เชิงคุณภาพ
จำนวนชิ้นงานหรือประเภทของผลิตภัณฑ์/บริการที่ได้รับการพัฒนาและสามารถออกสู่ตลาดได้จริง รวมถึงข้อมูลยอดขายหรือรายได้เบื้องต้นที่เกิดขึ้น	คุณภาพตามมาตรฐาน ความโดดเด่นทางวัฒนธรรม การมีเรื่องราว (Storytelling) ที่น่าสนใจ และศักยภาพในการสร้างรายได้ โดยใช้เกณฑ์ที่ชัดเจน เช่น แบบประเมินคุณภาพผลิตภัณฑ์ พิจารณาจากความประณีต ความสวยงาม การใช้งาน และความเป็นไปได้ทางการตลาด การประเมินเรื่องราว (Storytelling) พิจารณาจากความน่าสนใจ ความเชื่อมโยงกับวัฒนธรรม และการสื่อสารคุณค่า
3. การประเมินกระบวนการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ	
เชิงปริมาณ	เชิงคุณภาพ
จำนวนกิจกรรม Active Learning ที่จัดขึ้น ตามแผน และ ระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรและภาคีเครือข่าย ในกิจกรรมต่าง ๆ	ครูมีทักษะการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและ Active Learning ที่ดีขึ้น เพียงใด, และ หลักสูตรมีความยืดหยุ่นและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และชุมชน มากน้อยแค่ไหน โดยใช้เครื่องมือ เช่น แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรม โดยผู้บริหารหรือผู้เชี่ยวชาญ แบบสังเกตการณ์การสอน/การจัดกิจกรรม โดยผู้บริหารหรือเพื่อนร่วมงาน
4. การประเมินเครือข่ายความร่วมมือที่แข็งแกร่งและยั่งยืน	
เชิงปริมาณ	เชิงคุณภาพ
จำนวนภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมสนับสนุน กิจกรรมต่าง ๆ	เกิดความร่วมมือที่แท้จริงระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชน มากน้อยเพียงใด และ การสนับสนุนการพัฒนาผู้ประกอบการเป็นไปอย่างต่อเนื่อง หรือไม่ โดยใช้เครื่องมือ เช่น การสังเกตการณ์การมีส่วนร่วมในกิจกรรม การประชุม, การให้คำปรึกษา

องค์ประกอบที่ 3 ด้านผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาของสถานศึกษา

ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ผู้ประกอบการ น้อยยุคใหม่จากทุนวัฒนธรรม หรือ โมเดล LOCAL-PRENEUR ของโรงเรียนเทศบาลประตูลี้ ถือเป็นความสำเร็จที่จับต้องได้และมีคุณค่าอย่างยิ่ง ซึ่งสะท้อนถึงประสิทธิภาพของแนวทางที่ได้พัฒนาขึ้น เพื่อ จุดประกายความคิด สร้างสรรค์ สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น ผลลัพธ์เหล่านี้ปรากฏให้เห็นในหลายมิติ โดยสามารถสรุปแยกเป็น 3 ด้านหลัก ดังนี้

1. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้บริหารและคณะครู

การนำโมเดล LOCAL-PRENEUR มาใช้ได้ยกระดับสมรรถนะและประสิทธิภาพการทำงานของผู้บริหารและคณะครูอย่างเห็นได้ชัด

1.1 ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้

1.1.1 **ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตร** ผู้บริหารมีความเข้าใจและสามารถนำแนวคิดการบริหารหลักสูตรเชิงรุกมาใช้ได้อย่างเป็นระบบ ทำให้ กระบวนการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในการบูรณาการเนื้อหาที่ซับซ้อนเข้าด้วยกัน

1.1.2 **การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ** คณะครูมี ทักษะการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและ Active Learning ที่ดีขึ้น สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้จากกลุ่มสาระต่างๆ เข้ากับทุนวัฒนธรรมท้องถิ่นและการเป็นผู้ประกอบการได้อย่างแนบเนียน ส่งผลให้ จำนวนกิจกรรม Active Learning ที่จัดขึ้น มีความหลากหลายและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

1.1.3 **หลักสูตรมีความยืดหยุ่นและตอบสนอง** ครูสามารถปรับใช้ หลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชน ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 ด้านความร่วมมือและการพัฒนาตนเอง

1.2.1 **การทำงานเป็นทีม** เกิดการทำงานร่วมกันเป็นทีมระหว่างคณะครูจากต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ฯ อย่างใกล้ชิด ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาซึ่งกันและกัน

1.2.2 **บทบาทที่เข้มแข็งในชุมชน** ผู้บริหารและคณะครูมีบทบาทที่เข้มแข็งขึ้นในการประสานงานและสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ในชุมชน ซึ่งส่งผลดีต่อภาพลักษณ์และการยอมรับของสถานศึกษา

2. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

ผู้เรียนซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการ ได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้าน ทั้งด้านทักษะ ความคิด และทัศนคติ

2.1 ด้านการเป็นผู้ประกอบการและทักษะแห่งอนาคต

2.1.1 **ทักษะผู้ประกอบการ** ผู้เรียนพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ที่มีทักษะและศักยภาพ โดยเห็นได้จาก จำนวนผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการและผ่านการประเมินทักษะผู้ประกอบการตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการคิด วางแผน และลงมือทำ

2.1.2 **ความคิดสร้างสรรค์และการลงมือทำ** ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ที่ได้รับการจุดประกาย สามารถแปลงแนวคิดนามธรรมให้เป็นรูปธรรม และมีความ กล้าคิด กล้าทำ ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ จากทุนวัฒนธรรม

2.1.3 **การสร้างสรรคผลิภัณฑ์** ผู้เรียนสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการจากทุนวัฒนธรรมที่มีมูลค่าเพิ่ม โดยเห็นได้จาก จำนวนชิ้นงานหรือประเภทของผลิตภัณฑ์/บริการที่ได้รับการพัฒนาและสามารถออกสู่ตลาดได้จริง

2.1.4 **คุณภาพและเรื่องราวของผลิตภัณฑ์** ผลิตภัณฑ์ที่สร้างสรรค์ขึ้นมีคุณภาพตามมาตรฐาน มีความโดดเด่นทางวัฒนธรรม มีเรื่องราว (Storytelling) ที่น่าสนใจ และสามารถสร้างรายได้ ได้จริง ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันถึงความเข้าใจในการสร้างมูลค่า

2.1.5 **ความภาคภูมิใจในท้องถิ่น** ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง มากขึ้น ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการเป็นผู้ประกอบการที่เข้าใจและเห็นคุณค่าของรากเหง้า

2.2 ด้านทัศนคติและการเรียนรู้

2.2.1 **ทัศนคติเชิงบวก** ผู้เรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเป็นผู้ประกอบการ เห็นว่าอาชีพนี้ไม่ใช่เรื่องไกลตัว และมีศักยภาพในการสร้างสรรค์สิ่งดีๆ ให้กับตนเองและชุมชน

2.2.2 **การเรียนรู้ตลอดชีวิต** ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้นอกห้องเรียน ทำให้เกิดทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. ผลที่เกิดกับสถานศึกษา

การดำเนินงานตามโมเดล LOCAL-PRENEUR ได้ส่งผลกระทบต่อเชิงบวกอย่างกว้างขวางต่อสถานศึกษา ในภาพรวม

3.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการศึกษา

3.1.1 **หลักสูตรมีคุณภาพและทันสมัย** โรงเรียนมีรูปแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย มีการบูรณาการองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 เข้ากับบริบทท้องถิ่นได้อย่างลงตัว

3.1.2 **นวัตกรรมการศึกษาที่เป็นรูปธรรม** โมเดล LOCAL-PRENEUR กลายเป็นนวัตกรรมการศึกษาที่เป็นรูปธรรมของโรงเรียน ซึ่งสามารถนำเสนอและเป็นแบบอย่างให้แก่สถานศึกษาอื่น ๆ ได้

3.2 ด้านการสร้างความร่วมมือและภาพลักษณ์

3.2.1 **เครือข่ายความร่วมมือที่แข็งแกร่งและยั่งยืน** โรงเรียนมี จำนวนภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วม สนับสนุน กิจกรรมต่างๆ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ เกิด ความร่วมมือที่แท้จริงระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชน ทำให้ การสนับสนุนการพัฒนาผู้ประกอบการเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

3.2.2 **การยอมรับและชื่อเสียง** การที่นวัตกรรมประสบความสำเร็จและสร้างผลลัพธ์ที่จับต้องได้ ทำให้โรงเรียนได้รับการยอมรับและมีชื่อเสียงในฐานะสถานศึกษาที่มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมเศรษฐกิจและวัฒนธรรมท้องถิ่น

โดยสรุปแล้ว ผลที่เกิดขึ้นจากโมเดล LOCAL-PRENEUR ไม่เพียงแต่เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการเท่านั้น แต่ยังเป็นประจักษ์พยานถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกที่เกิดขึ้นในมิติต่างๆ ทั้งในตัวบุคคล กระบวนการ และความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ซึ่งเป็นการวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลักสูตรการเรียนรู้ตำนานผ้าตาลาย

เด็กได้เรียนรู้ลักษณะสำคัญของดอกไม้ ใบไม้ รวมถึงการเจริญเติบโตของดอกไม้ ต้นไม้พืชพรรณธรรมชาติในท้องถิ่น เรียนรู้ลักษณะของผ้า เรียนรู้การติดทนสีของผ้าชนิดต่างๆ รวมถึงการเรียนรู้การติดสีของดอกไม้ ใบไม้แต่ละชนิด และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการออกแบบลวดลายบนผ้าได้ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง

ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 หลักสูตรเรียนรู้ตำนานผ้าตำลาย

เด็กได้ทบทวนลักษณะสำคัญของดอกไม้ ใบไม้ ต้นไม้พืชพรรณธรรมชาติในท้องถิ่น ลักษณะของผ้า การติดทนสีของผ้าชนิดต่าง ๆ รวมถึงการติดสีของดอกไม้ ใบไม้แต่ละชนิด และนำความรู้ไปใช้ในการออกแบบ ลวดลายบนผ้า สร้างสรรค์ลวดลายบนผ้าตามจินตนาการ และเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรสร้างสรรค์ผ้าตำลาย

ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับพรรณไม้ดอกไม้ที่สำคัญของจังหวัดลำพูน ศึกษาลักษณะของดอกไม้ ใบไม้ สีที่เกิดจากธรรมชาติ จนสามารถนำความรู้มาออกแบบและนำมาสร้างสรรค์เป็นลายผ้าที่มีสีสันที่หลากหลายและสวยงาม

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลักสูตรงานศิลป์ถิ่นลำพูนต่อยอดผลิตภัณฑ์ผ้าตำลาย

นักเรียนได้เรียนรู้พืชพรรณใกล้ตัวและการนำมาใช้ โดยการเทียบสีที่อยากได้ กับดอกไม้ ใบไม้ ที่อยู่ใกล้ตัวทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือในท้องถิ่นของตนเอง โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อนุรักษ์พืชพรรณธรรมชาติ และการสร้างผลงานที่เป็นพื้นฐานในการสร้างอาชีพได้

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรทัศนกรรมผ้าย้อมสีลำไย นำภูมิใจ

ผู้เรียนได้เรียนรู้ต้นกำเนิดของลำไย ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจของจังหวัดลำพูน สร้างรายได้ให้กับประชาชนชาวลำพูนจำนวนมาก ผู้เรียนจึงเกิดแรงบันดาลใจในการออกแบบผลิตภัณฑ์เป็น “พวงกุญแจรูปลำไย” ผ่านขั้นตอนการเย็บด้วยมือ เพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์ผลไม้ประจำจังหวัดลำพูนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ และเกิดทักษะในการสร้างเป็นอาชีพได้

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลักสูตรงานฝีมือตุ๊กตาน้องพูนโชค (โคชาวลำพูน)

ผู้เรียนได้เรียนรู้ลักษณะสำคัญ การเจริญเติบโตของโคขาว และความเกี่ยวข้องในงานพระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ รวมถึงการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การต่อยอดความรู้จนเกิดเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนออกแบบผลิตภัณฑ์ให้เป็น “ตุ๊กตาน้องพูนโชค” ตุ๊กตาโคขาว เพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์ประจำจังหวัดลำพูนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ และการส่งเสริมให้เกิดทักษะ เพื่อสร้างเป็นอาชีพได้

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตรงานประดิษฐ์โคมผ้าตำลาย (โคมล้านนา)

ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่มาและความสำคัญของโคมล้านนา ซึ่งเป็นโคมที่ใช้เป็นพุทธบูชา และประดับตกแต่งทั่วเมืองลำพูน ซึ่งควรอย่างยิ่งที่จะช่วยกันสืบสาน อนุรักษ์ให้คงอยู่ต่อไป โดยผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการประดิษฐ์โคมล้านนา และใช้จินตนาการประยุกต์ รวมถึงการออกแบบในรูปแบบใหม่ ๆ ให้เหมาะสมกับยุคสมัยและกาลเวลา ทำให้เรายังคงไว้ซึ่งวัฒนธรรม และประเพณีอันดีงาม

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรกล้วยตากพลังงานแสงอาทิตย์เคลือบช็อกโกแลต

ผู้เรียนได้เรียนรู้ลักษณะสำคัญของกล้วย ผลไม้พื้นถิ่นที่นิยมปลูกกันมาก และเป็นผลไม้ที่สามารถนำมาแปรรูปได้หลากหลาย ผู้เรียนจึงเกิดการอยากเรียนรู้การแปรรูปกล้วย เป็นผลิตภัณฑ์ “กล้วยตากพลังงานแสงอาทิตย์ชุบช็อกโกแลต” เป็นผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการนำกล้วยไปตากแดด จนแห้งดีแล้วนำมาชุบช็อกโกแลตเพิ่มเกล็ดน้ำตาล ผู้เรียนเกิดทักษะที่สามารถนำไปต่อยอดสร้างอาชีพได้

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรฯ เชียงตมสมเม็ดลำไย

ผักเชียงดา
(แปลงผักในโรงเรียน)

ตัดใบจากยอดลงมา
(ไม่แก่และไม่อ่อน)

นำมาล้างให้สะอาด

ตัดให้เป็นชิ้นเล็กๆ

หั่นและผึ่งแดดให้แห้ง

มาคั่วและบดให้ละเอียด

นำเม็ดลำไยบดมาผสมให้เข้ากัน

บรรจุถุง

ซองผักเชียงดาเม็ดลำไย

ผู้เรียนได้เรียนรู้การปลูกผักเชียงดา สรรพคุณของผักเชียงดาและเม็ดลำไย ในด้านคุณประโยชน์ต่อสุขภาพ ผู้เรียนจึงเกิดแนวคิดในการนำผักเชียงดามาทำเป็นชา ร่วมกับเม็ดลำไย เป็นผลิตภัณฑ์ “ชาผักเชียงดาเม็ดลำไย” โดยผ่านขั้นตอนการเก็บยอดเชียงดามาผึ่งแดดจนแห้งกรอบแล้วนำมาบดจนละเอียด ผสมกับผงเม็ดลำไยบด บรรจุถุงเพื่อใช้ชงดื่ม ช่วยในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ จนนักเรียนเกิดทักษะในการสร้างผลิตภัณฑ์ สู่การทำเป็นอาชีพได้

ภาคผนวก : การเผยแพร่และการขยายผลนวัตกรรม

วันที่ ๗ - ๘ ตุลาคม ๒๕๖๖ โรงเรียนเทศบาลประตูลี้ได้เข้าร่วมงานจัดแสดงสินค้าจากชุมชนและโรงเรียน ในงาน"เสน่ห์งานศิลป์ อเมซิ่งคอมท่าศาลา" จัดขึ้นโดยบริษัท ในเครือกลุ่มเซ็นทรัล (Central Tham)ร่วมกับ คณะศึกษาศาสตร์ มช. และเทศบาลตำบลท่าศาลา จังหวัดเชียงใหม่

วันที่ ๒๔ - ๒๘ มกราคม ๒๕๖๗ ผู้บริหาร คณะครูและนักเรียนเข้าร่วมงาน "เกษตรนวัตกรรม อารยธรรมล้ำนา อาชีวะเกษตรแฟร์" ณ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลำพูน อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน

วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๗ ผู้บริหาร คณะครูและนักเรียน โรงเรียนเทศบาลประตูลี้ เข้าร่วมงานเปิดตัวศูนย์การเรียนรู้รัฐไฟ Landmark แห่งใหม่ใจกลางเมืองลำพูน ณ สวนสาธารณะม่วงใจ (กุช้าง)

วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๗ โรงเรียนเทศบาลประตูลี้ ได้แสดงผลนิทรรศน์หลักสูตรท้องถิ่นทุกระดับในวันคล้ายวันสถาปนาโรงเรียนเทศบาลประตูลี้ ครบรอบ 97 ปี OPEN HOUSE “Lifelong Learning for Better Future”

ภาคผนวก : รายชื่อสถานศึกษาที่ได้เผยแพร่และขยายผล

ที่	สถานศึกษา หน่วยงานและสถาบัน
1	โรงเรียนเทศบาลสันป่ายางหน่อม
2	โรงเรียนมัธยมเทศบาลวัดท่าแพ
3	โรงเรียนเทศบาลบาลวัดศรีดอนไชย
4	โรงเรียนอนุบาล ลำปาง (เขลางค์รัตน์อนุสรณ์)
5	โรงเรียนเทศบาลวัดสุวรรณนิเวศ
6	โรงเรียนสาธิตเทศบาลบ้านเซตวัน
7	โรงเรียนเทศบาลเวียงพางคำ
8	โรงเรียนเทศบาล10 (อนุบาลเทศบาลเมืองสระบุรี)
9	โรงเรียนเทศบาลวัดป่าเรไร
10	โรงเรียนเทศบาลนาเหนือ
11	โรงเรียนเทศบาล 2 อีสานธีรวิทยาการ
12	โรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย
13	โรงเรียนรีสอร์ทอนุบาลทุ่งสง
14	โรงเรียนบ้านกาด เขมวังสุราษฎร์รังสฤษฎ์
15	โรงเรียนอนุบาลเมืองใหม่ชลบุรี
16	โรงเรียนมะค่าพิทยาคม
17	โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๒ (บ้านดอนเกลี้ยง)
18	โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๓ (บ้านนา)
19	โรงเรียนกีฬาอบจ.แพร่ พัฒนาประชาอุปถัมภ์
20	โรงเรียนเทศบาล 7 ฝั่งหมิ่น

หนังสือ : สถานศึกษาที่ได้เผยแพร่และขยายผล

ภาคผนวก : ผลผลิตที่เกิดขึ้นที่เกิดจากการทำนวัตกรรมการพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่จากทุนวัฒนธรรม เพื่อจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น

โรงเรียนเทศบาลประตูลี้

การพัฒนาผู้ประกอบการรุ่นเยาว์ด้วยทุนวัฒนธรรม:
โมเดล LOCAL-PRENEUR

ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากหลักสูตรท้องถิ่น

ชาเชียงดาเม็ดลำไย

ขนมปังกรอบกระเทียม

ขนมปังกรอบเนย

กล้วยตากช็อกโกแลต

กล้วยฉาบน้ำลำไย

โคมพื้ตำลای

ถุงพื้ตำลای

PTL
Pratoolee
Municipal School

Pratoolee Municipal School

www.pratoolee.ac.th

053-511688

ภาคผนวก : รางวัลและความภาคภูมิใจที่เกิดจากนวัตกรรม

รางวัลที่เกิดจากการเชื่อมโยงการพัฒนาแบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ผู้ประกอบการน้อยยุคใหม่จากทุนวัฒนธรรม เพื่อจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น เป็นการเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาการศึกษาเทศบาลเมืองลำพูนกับแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา ได้แก่

รางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้รับรางวัล ชมเชย ประเภทโดดเด่น (PISEL MODEL) วันที่ 30 ตุลาคม 2567 สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จัดพิธีมอบรางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567 ณ ห้องประชุมวายุภักษ์ แกรนด์บอลรูม ชั้น 4 โรงแรมเซ็นทารา ไทพี ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ จัดให้มีนวัตกรรมท้องถิ่น คือ “รูปแบบบูรณาการการเรียนรู้ ผ่านทุนวัฒนธรรม สู่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (PISEL Model) เพื่อส่งเสริม พัฒนา และยกระดับการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ ไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้ระหว่างชุมชนและโรงเรียนเข้าด้วยกัน เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา ควบคู่ไปกับการพัฒนาท้องถิ่นให้มีคุณภาพที่ยั่งยืน

